తిరుగులేని మందు

వి. యస్. రావ్

ఇద్దరూ హోటల్ లాంజ్ లోకి ప్రవేశించారు. రెండున్నర గంటలపాటు నిర్విరామంగా తెరమీద చూసిన పేడిమూతి హీరోయిన్ గురించి తన వ్యంగ్యమైన విమర్శని ఆపకుండా అతని ఎడమ చెవికి చెప్తూనే వుందామె.

"ఆ పేడి మొహాన్ని టాప్ హీరోయిన్‌గా జనం యెలా తట్టుకుంటున్నారో, పాపం!"

అతను ఆగి, తన వేళ్ళమధ్య ఇరుక్కున్న ఆమె సన్నటి వేళ్ళని సున్నితంగా నొక్కాడు. కొద్దిగా తల వాల్చి ఆమె మొహంలోకి నవ్వుతూ చూశాడు.

"నీలాంటి రియల్ బ్యూటీ ప్రేక్షకుల్లోనే వుండి పోయినంతకాలం అలాంటి పేడిమొహాలు టాప్ స్టార్స్‌గా వుంటూనే వుంటాయ్!"

ఆమె కళ్ళు మెరిశాయి. అతని మొహంలోకి నవ్వుతున్న ఆమె పళ్ళు మెరిశాయి. పక్కకి, మెట్లవైపు తిరిగి అతన్ని లాగుతూ కదిలిందామె. మెట్లవైపు తిరిగి...

అతను మళ్ళీ ఆగాడు. ఆమె వేళ్ళచుట్టూ అతని వేళ్ళు బిగుసుకున్నాయి. ఆమె ప్రశ్నార్థకంగా అతనివైపు చూసింది. అతను ఆమెవైపు చూడ్డం లేదు. అతని చూపులు మెట్లమీదే వున్నాయి. ఆమె తన చూపుల్తో అతని చూపుల్ని వెంబడించింది.

ట్రిమ్‌గా తయారైన ఒక యువకుడు ఠీవిగా మెట్లు దిగుతున్నాడు. ఖరీదైన వైట్ షర్ట్. ఖరీదైన గ్రేకలర్ పాంటు. నడుముని చుట్టిన సన్నటి బెల్టు. బ్లూ సిల్క్ టై. ఖరీదైన నల్లకళ్ళద్దాలు. ఎడం చేతిలో తళతళ మెరుస్తున్న లెదర్ బాగ్.

మెట్లమీంచీ అతను క్రిందికి దిగాడు. అద్దాల్లా మెరుస్తున్న అతని బూట్లు మొసాయిక్ మీద గంభీరంగా నిర్లక్ష్యంగా చప్పుడు చేస్తున్నాయి. సన్నటి మీసాల్ని ప్రేమగా వేలితో దువ్వుకుంటూ అతను రిసెప్షన్ ముందు ఆగాడు. లెదర్ బాగ్‌ని కౌంటర్ మీద పెట్టి, గది తాళంచెవిని కౌంటర్ మీదికి జారవిడిచాడు. జేబులోంచీ తీసిన రెడ్ విల్స్ పాకెట్‌లోంచీ సిగరెట్ తీసి వెలిగించాడు. పొగ ఊదుతూ రిసెప్షనిస్టువైపు చూశాడు.

"ఈవాళ కూడా ఆలస్యంగా వస్తాను. డిన్నర్ గదికి పంపే ఏర్పాటు చేయండి" అన్నాడతను.

"అలాగే సార్!" రిసెప్షనిస్టు వినయంగా అన్నాడు. "ఈ ట్రిప్‌లో ఆ 'స్టిములిన్' టానిక్ ఇస్తామన్నారు."

"ఈ ట్రిప్‌లో టానిక్ పట్రాలేదు. ఆల్ రైట్, ఏదో షాపులోంచీ పట్టుకొస్తా. డిన్నర్ చల్లారిపోకుండా చూడండి!" అంటూ అతను లెదర్ బ్యాగ్‌ని నిర్లక్ష్యంగా లాక్కుని ఎంట్రెన్స్‌వైపు హుందాగా నడిచాడు.

ఆమె వేళ్ళు అతని వేళ్ళకి సిగ్నల్ ఇచ్చాయి. "ఎవ

రతను?"

అతను ఆమెవైపు చూడలేదు. "తెలీదు ..."

"కమాన్, లెట్స్‌గో!" అందామె అలసటగా.

ఈసారి అతని వేళ్ళు ఆమె వేళ్ళని నొక్కాయి. ఆ నొక్కులో మునుపటి సున్నితత్వంలేదు.

"నువ్వు గదిలో విశ్రాంతి తీసుకో. కాసేపట్లో వస్తా...." అన్నాడతను ఎంట్రెన్స్‌వైపే చూస్తూ.

"ఎక్కడికెళ్తావ్?" ఆమె నిరుత్సాహంగా అడిగింది.

"తెలీదు?"

"ఎందుకు? అదీ తెలీదా?" ఆమె కంఠంలో ఆక్షేపణ స్పష్టంగా ధ్వనించింది.

అతను ఆమె వేళ్ళ అల్లికలోంచీ తన వేళ్ళని విడిపించుకున్నాడు. తలని ఆమెవేపు తిప్పాడు. అతని చెయ్యి ఆమె బాబ్డుహెయిర్ కింద, భుజమ్మీద ఆని, నొక్కింది. "హనీ, అతనితో వెళ్ళి, ఎక్కడికి వెళ్ళానో, ఎందుకు వెళ్ళానో కనుక్కుని కాసేపట్లో నీ చెవిలో చెప్తాను. స్నానంచేసి మరో చీర కట్టుకో!" అన్నాడతను కదుల్తూ.

"ఎంతసేపట్లో వస్తావ్?" ఆమె చిరుకోపంతో అడిగింది.

అతను వెనక్కి తిరగలేదు. నడకలో వేగం తగ్గించలేదు.

"డార్లింగ్ ...."

"ఇప్పుడు టైం గుర్తుపెట్టుకో. నేను రాగానే టైం చూసుకో. వచ్చినప్పటి టైంలోంచీ వెళ్ళినప్పటి టైం తీసేయ్. ఎంతసేపట్లో వచ్చానో తెలిసిపోతుంది!" క్షణ

కాలం ఆగి, తల వెనక్కి తిప్పి కళ్ళతో నవ్వుతూ అన్నాడు శివరామ్....

2

కోటుజేబుల్లోకి రెండు చేతుల్నీ పోనిచ్చి శివరాం దూరందూరంగా అంగలు వేసుకుంటూ పేవ్ మెంట్ మీద నడుస్తున్నాడు. అతని చూపులు లెదర్ బాగ్ పట్టుకుని నిర్లక్ష్యంగా నడుస్తున్న వ్యక్తిమీదే వున్నాయి. కాసేపట్లో చౌరస్తాకి దగ్గర్లో వున్న 'సిటీ డ్రగ్ సెంటర్' ముందు, ముందునడుస్తున్న వ్యక్తి ఆగాడు. సిగరెట్ పీకని కిందపడేసి, టైనాట్సి పట్టుకుని మెడని నీళ్లలో తలముంచిన కాకిలా విదిలించుకున్నాడు. స్టయిల్ గా నడుస్తూ మెట్లెక్కి మందుల దుకాణం కౌంటర్ ముందు ఆగాడు.

శివరామ్ అతని వెనకే నిలబడి రోడ్డువేపు తిరిగాడు. పాలోచనగా సిగరెట్ ముట్టిస్తూ కళ్ళనిముందూ చెవుల్ని వెనకా కేంద్రీకరించాడు.

“అయామ్ ఫ్రమ్ శుక్రుత్ జోగి ఫార్మస్యూటికల్స్” యువకుడి కంఠం స్పష్టంగా, సగర్వంగా ధ్వనించింది.

శివరామ్ మెల్లిగా తలతిప్పి పాపతన్ని చూశాడు. పాపతని ముఖం ప్రశ్నార్థంగా మారింది.

“శుక్రుత్ జోగి నుండి వారం కింద రిప్రజెంటేటివ్ నిఖిల్ వచ్చి వెళ్ళాడే! మీరు కొత్తగా వచ్చారా? అతనేమయ్యాడు?”

శివరామ్ తలని రోడ్డువైపు తిప్పాడు.

యువకుడి నవ్వు అతని చెవిలో ప్రతిధ్వనించింది. “ఆఫ్ కోర్స్ నిఖిల్ మావాడే. నేను ఏరియా ఇన్ స్పెక్టర్ని. ఎక్స్ పయిర్డు డ్రగ్స్ తీసుకుని కొత్త స్టాక

అందించడం నా డ్యూటీ!"

"ఐసీ.... మామూలుగా రెప్సే ఆ పని చేస్తారుగా?" పాపతను అడిగాడు.

"అఫ్ కోర్స్. ఊరూరూ తిరుగుతూ ఆర్డర్స్ బుక్ చేస్తూ కంపెనీకి రాసి తెప్పించడానికి రెప్స్‌కి ఎక్కువ టైమ్ పడుతుంది. మీకు ఇబ్బంది కలగకుండా, క్విక్‌గా మా ప్రాడక్ట్స్ మూవ్ అవడానికి ఈ కొత్త పద్ధతి ప్రవేశపెట్టాం. ఎక్స్‌పైర్డు ప్రాడక్ట్స్ వున్నాయా?" యువకుడు అన్నాడు.

"లేకేం? ఇచ్చేయమంటారా?" పాపతను అడిగాడు.

"స్టాక్ వద్దు. లిస్ట్ మాత్రం ఇవ్వండి. రేపు ఉదయం ఆటోలో వేసి ఫ్రెష్ స్టాక్ పంపుతాను. మీ లిస్ట్ ప్రకారం చూసుకుని, పాతవి అతనికి అందజేయండి" యువకుడు అన్నాడు.

"వ్యాఘ్రేశ్వర్రావూ, శుక్రుత్ జోగి డ్రగ్స్. కాలం తీరిపోయినవన్నీ చూడు. ముఖ్యంగా 'శుకోలిన్' క్యాప్స్ చూడు. నల్లబడి కిటికిగా వుండిపోయాయి. త్వరగా అన్నీ లిస్టురాయ్!" పాపతను లోపలికి అరిచాడు.

శివరామ్ మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"మీ పేరు చెప్పలేదు! కూర్చోండి!" పాపతను అంటున్నాడు. "ఒరేయ్ టీ పట్రా!"

"అయామ్ జోగీశ్వర్...." శుక్రుత్ జోగి ఏరియా ఇన్‌స్పెక్టర్ అన్నాడు.

"మిస్టర్ జోగీశ్వర్, మీ నిజిల్ లాభంలేదు. శుకోలిన్ గురించి చెప్పాను. ఇదిగో అదిగో అంటూ నెట్టుకపోతున్నాడు. మా డ్రగ్ సెంటర్ సిటీ మెట ర్నిటీ హోమ్ దగ్గర్లో వుంది. రెండు మూడు రోజులలో

సారి కుబోలిని ప్రిస్క్రిప్షన్స్ వస్తూంటాయి. పైగా మీ ప్రొడక్టు ధర కొంచెం ఎక్కువగా వుంచారు. సేమ్ ఇంజెక్షన్ 'రోలిన్' నాలుగువందలఎనభైకే అమ్మగలుగుతున్నాం. మీది మాకే ఆరేటుకి ఇవ్వడంలేదు! రేటు తగ్గించడం మంచిదని నా సలహా!" పాపతను సలహా ఇచ్చాడు.

"యూ ఆర్ రైట్. కంట్రీవైడ్‌గా పరిస్థితి ఇలాగే వుంది. మార్చి తరవాత కుబోలిన్ నాలుగున్నరవందలకే వస్తుంది. మీ రేటుకాదు; మినిమమ్ రిటెయిల్ ప్రైజ్!"

"అలాగా?"

"యెస్స్! ఉయ్ వాంట్ టు బీట్ రోలిన్!" జోగీశ్వర్ సగర్వంగా అన్నాడు.

మూడో సిగరెట్ వెలిగించి శివరామ్ పూర్తిగా పాపువైపు తిరిగాడు. జోగీశ్వర్ టీ తాగుతున్నాడు.

"ఇదిగో సార్, లిస్టు!" వర్కర్ వ్యాఘ్రేశ్వర్రావు ఓ కాగితాన్ని కౌంటర్ మీద పెట్టాడు.

"చూశారా? కుబోలిన్ యాభైరెండున్నాయి. చాలా డబ్బు బ్లాక్ అయిపోయింది!" పాపతను నొచ్చుకుంటూ అన్నాడు.

"కంగారుపడకండి! రేపొద్దుట పదింటికి ఆటో వస్తుంది. కుబోలిన్—ఫిఫ్టీటూ వయల్స్ వుంటాయి. చెక్ చేసుకుని, డెలివరీ తీసుకోండి. కాలం తీరిపోయిన వాట్ని ఆటోవాడికి ఇవ్వండి. మాకు అందుతాయి" జోగీశ్వర్ నవ్వుతూ అన్నాడు. "అన్నట్టు ఆవే చాలా? మరో పాతిక పంపమంటారా?"

"చాలెండి. అవి అయ్యోలాగా మార్చి అయిపోతుందిగా? అన్నట్లు కుబోలిన్ ప్రిస్క్రైబ్ చేయడానికి డాక్టర్లు వెనకాడుతున్నారు. మీరు వాళ్ళని కొంచెం గమనించుకోవాలి!" పాపతను నవ్వుతూ అన్నాడు.

"మా 'గమనింపు' చాలడంలేదు!"

"హుఁ! మనుషులు మారిపోయారు. మంచి మందు రాయడానికి లంచం ఇవ్వాల్సిందే! ఆల్ రైట్. సరికొత్త కాంప్లిమెంట్స్‌తో త్వరలో డాక్టర్స్ దగ్గరకు కొంత మందిని ప్రత్యేకంగా 'డ్రైవ్' పంపుతాం!" అంటూ జోగీశ్వర్ లేచాడు.

• • •

"అయామ్, రత్నకుమార్. ఏరియా ఇన్‌స్పెక్టర్, దక్షిణ్ ఫార్మస్యూటికల్స్!" జోగీశ్వర్ సగర్వంగా ఏ టు జడ్ మెడికల్స్ ప్రొప్రయిటర్‌తో అన్నాడు. కౌంటర్ల ముందూ షాపులో జనం, గుమస్తాలూ కిటకిటలాడుతున్నారు.

"యస్?" పాపతను అద్దాల్లోంచి చూస్తున్నాడు.

"మా ప్రోడక్ట్స్‌లో ఎక్స్‌పైరీ ఏవైనా వుంటే తీసేసుకుని కొత్త స్టాకు సప్లై చేయడానికి వచ్చాను" రత్నకుమార్‌గా అవతారం ధరించిన జోగీశ్వర్ అన్నాడు.

"మీ రిప్రజెంటేటివ్ చూస్తాడుగా?" పాపతను అడిగాడు.

సిటీ డ్రగ్ సెంటర్ కాశీకి చెప్పిన సమాధానాన్నే జోగీశ్వర్ టేప్ రికార్డర్‌లా అప్పజెప్పాడు.

"మీవన్నీ చాలావరకు ఖరీదైన మందులే. ముఖ్యంగా ఇంజక్షన్స్ చాలా నిలిచిపోతున్నాయ్. అమ్మకం ధర

కొంచెం తగ్గించాలి!" పాపతను అన్నాడు.

'దక్షిణ్' ఇంజక్షన్సూ ఆఫీ ఎక్స్పైర్డు సరకుని లిస్టు తయారుచేయమన్నాడు జోగీశ్వర్. పాపతను యొవరికో పురమాయించాడు.

"లిస్టు ప్రకారం రేపొద్దున బ్రేక్‌ఫాస్ట్ వస్తుంది. రిసీవ్ చేసుకుని పాకవి పంపేయండి!" జోగీశ్వర్ అన్నాడు.

"స్టాక్స్ ఎక్కడ పెట్టారు?" పాపతను కొత్త ప్రశ్న అడిగాడు.

"లాడ్జి గదిలో, స్టాక్ని వెంటేసుకు తిరగడం రిస్క్. అందుకే లిస్ట్స్ తీసుకున్నాక, వరసగా అందరికీ సప్లై చేసేస్తాం!" జోగీశ్వర్ వివరించాడు.

శివరాం కౌంటర్ దగ్గరగా జరిగాడు. అతని మొహం మీద చిరునవ్వు మెరుస్తోంది.

"ఏం కావాలి సార్?" పాపతను డాబుసరిగా వున్న శివరామ్ని ప్రశ్నించాడు.

"ఇంటిమేట్ అయింట్‌మెంట్."

పాపతని గుబురు కనుబొమలు కొక్కెల్లా పైకిపాగాయి. రిమ్‌లెస్ కళ్ళద్దాలు ముక్కు మధ్యకు జరిగాయి. "ఇంటిమేటా?" అర్థంకానట్టు ప్రశ్నించాడతను.

"యస్. అయింట్‌మెంట్" శివరామ్ సిగరెట్ వెలిగిస్తూ అన్నాడు.

పాపతను పెదవి విరిచాడు. "ఇంటిమేట్ శానిటరీ నాప్‌కిన్స్ వున్నాయి. అయింట్‌మెంట్...ఏ కంపెనీదో తెలుసా?"

శివరాం సాలోచనగా చూశాడు. "దక్షిణ్ ఫార్మస్యూటికల్స్ అనుకుంటా.........యస్ దక్షిణ్ వాళ్ళదే.

ఏ క్లాస్ అయింట్ మెంట్!"

శివరామ్ కళ్ళు పొగలోంచి చూసీచూడనట్టు జోగీశ్వర్, రత్నకుమార్ని చూస్తున్నాయి. క్షణకాలం అతని మొహంలో కంగారు కనిపించి, మాయమైంది.

"దక్షిణా?" పాపతను ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు. తటాలున అతని కళ్ళు జోగీశ్వర్ వైపు తిరిగాయి. "మిస్టర్ రత్నకుమార్, మీ ప్రొడక్ట్స్‌లో ఆ ఆయింట్ మెంట్ లేదనుకుంటున్నానే...."

"కరక్ట్! ఆ పేరుతో మేం ఏ ఆయింట్ మెంటూ రిలీజ్ చేయలేదు. అయినా చెప్పలేం లెండి. ఇమిటేషన్స్ వస్తున్నాయేమో...."

"అసలుదివుంటేగానీ నకిలీది రాదుగా?" పాపతను అన్నాడు.

"అఫ్ కోర్స్. మా 'దక్షిణ్'కి మందుల తయారీలో చాలా పెద్ద పేరుందిగా? దక్షిణ్ పేరుతో ఏ 'ఉత్తర' కంపెనీయో ఏదో పిండిని ఆయింట్ మెంట్‌గా మార్కెట్లో వదిలేయొచ్చుగా!" అన్నాడు జోగీశ్వర్ నవ్వుతూ.

"జరిగినా జరగొచ్చు!" అంటూ పాపతను శివరాం వైపు చూశాడు. "లేదు సార్! ఇంటిమేట్ ఆయింట్ మెంట్ దేనికి వాడతారో చెప్పండి. హై క్లాస్ సబ్‌స్టిట్యూట్ ఇస్తాను!"

శివరామ్ చిన్నగా నవ్వాడు. "వేయిళనగలు కావాలంటే, ఉప్పుళనగలిస్తానంటారేం!"

పాపతను పళ్ళికిలించాడు. "ఇంతకీ దాన్ని దేనికి వాడతారు? తెలుసుకుంటే...."

"లేనిదాని ఉపయోగం తెలుసుకునీ లాభంలేదు!

వెల్.... థాంక్స్ ఫర్ నథింగ్!" అంటూ శివరామ్ వెనక్కి తిరిగాడు.

• • •

"ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ...." శివరాం కంఠం అక్కడ ఇద్దరిమధ్యా ఉల్లాసంగా సాగుతున్న సంభాషణకి ఫుల్ స్టాప్ పెట్టింది.

పాపతని బట్టతల గ్లోబులా శివరామ్ వైపు తిరిగింది. ఇప్పుడు, ఇక్కడ మళ్లా జోగీశ్వర్ అవతారంలో తయారైన రెండో వ్యక్తి తనకేమీ పట్టనట్టు గంటన్నరలోగా సప్లై అయిన మూడో టీ తాగడానికి ఉపక్రమించాడు.

"ఇంటిమేట్ అయింట్‌మెంట్ ఒకటివ్వండి."

జోగీశ్వర్ ఉలిక్కిపడ్డం, సర్దుకోడం శివరామ్ కళ్ళ నుంచీ తప్పించుకోలేదు.

ఫుల్ సూటులో ఎత్తుగా, ఠీవిగా నిలబడ్డ శివరామ్‌ని 'అష్టలక్ష్మి మెడికల్స్' బట్టతల ప్రొప్రయిటర్ కళ్ళు చిట్లిస్తూ చూశాడు. "లేదు; ఇంతకీ, ఆ పేరు ఇంతవరకూ వినలేదు!"

"ఇప్పుడు విన్నారుగా? తెప్పించి పెట్టండి!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఇంతకీ అది ఉందంటారా? ఇంతకీ యే కంపెనీ ప్రోడక్టది. ఇంతకీ ...." పాపతను గొలుసు అల్లుకు పోతున్నాడు.

"భారతదేశానికి గర్వకారణంగా వున్న కుక్రుత్ జోగీ ఫార్మాస్యూటికల్స్ ఉత్పత్తి అది. ఎక్స్‌పోర్టు క్వాలిటీ. ఇంతకీ మీరు కుక్రుత్ జోగీ పేరు విన్నారా?" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

తన వాక్యభూషణమైన 'ఇంతకీ'ని ఉపయోగించిన

శివరామ్‌ని పాపతను చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"సుశ్రుత జోగి గురించి వినకపోడమా? మా షాపులో అన్ని కంపెనీల అన్ని మందులూ అన్ని వేళల్లో దొరుకుతాయి. అది మా ప్రఖ్యాతి. ఇంతకీ, సుశ్రుత్ ఆఫీస రిక్కడే వున్నారుగా!" అంటూ అతను శివరామ్‌ని వోరగా చూస్తున్న జోగీశ్వర్ వైపు తిరిగాడు.

"మిస్టర్ జోగీశ్వర్, ఇంతకీ ఇంటిమేట్ ...."

"ఆ పేరుతో ఒక హైక్లాసు ఆయింట్‌మెంట్‌ని మేం ఆర్నెల్ల క్రితం ఎనౌన్స్ చేశాం. అయితే పేటెంట్ రిజిస్ట్రేషన్ వగైరా టెక్నికల్ ప్రాబ్లమ్స్ వల్ల తయారు చేయలేదు...." జోగీశ్వర్ బింకంగా అన్నాడు.

అతని సమయస్ఫూర్తి శివరామ్‌కి నవ్వు తెప్పించింది. ఇలాంటి సమయస్ఫూర్తి వున్న వ్యక్తులే తనకి కావాలి!

"చూశారా?" పాపతను శివరామ్‌వైపు బట్టతల తిప్పి అన్నాడు.

"విన్నాను! వస్తాను" శివరామ్ వెనక్కి తిరిగాడు.

సుశ్రుత్ జోగి ప్రాడక్ట్స్‌లో కాలం చెల్లిపోయిన వాటన్నింటినీ త్వరగా లిస్టులో రాయమని పాపతను మరో శిష్యుడిని పురమాయించడం శివరామ్ చెవులకి శుభ్రంగా వినిపించింది. పేవ్‌మెంట్ మీద ఆగి, అతను సిగరెట్ వెలిగించాడు. జోగీశ్వర్ —రత్నకుమార్— జోగీశ్వర్ —రత్న... కళ్ళు తన వీపుని చిల్లులు పొడిచే ప్రయత్నంలో వున్నాయని అతనికి తెలుసు.

శివరాం ఆలోచిస్తూ రోడ్డు దాటాడు. ఎదురుగా వున్న రాణీ అండ్ రాజా మెడికల్స్‌లోకి దూరాడు. సుశ్రుత్ జోగి ఫార్మస్యూటికల్స్ ఎనౌన్స్ చేసి, ఇంకా తయారు చేయని ఇంటిమేట్ ఆయింట్‌మెంట్ గురించీ,

దక్షిణ్ ఫార్మస్యూటికల్స్ కలలో కూడా ఊహించని ఇంటిమేట్ అయింట్‌మెంట్ గురించీ—రాణీ అండ్ రాజా మెడికల్స్‌లో గిరాకీల్ని ఆకర్షించడానికి షో కేసులో బొమ్మలా కూచున్న రాణీతో రెండునిమిషాలు మాట్లాడి గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు.

అతని చూపులు రోడ్డవతల షాపుకి దూసుకెళ్ళాయి. జోగీశ్వర్ ఇటువేపే చూస్తున్నాడు.

శివరాం పేవ్‌మెంట్ మీద నడవసాగేడు. ఆగిన ఆటోని సాగిపొమ్మన్నాడు. తను ఆలోచించాలి. తనకి ఆలోచించడానికి వ్యవధి కావాలి. సిగరెట్‌ని గిరాటేసి శివరాం శరవేగంతో ఆలోచిస్తూ, నెమ్మదిగా నడవ సాగేడు....

3

మరుసటిరోజు రాత్రి తొమ్మిది దాటింది.

శివరాం హోటల్ రిసెప్షన్ ముందుకి నడిచాడు. సీరియస్‌గా రిజిస్టర్ని పరిశీలిస్తున్న రిసెప్షనిస్టు తలెత్తి అతన్ని గౌరవభావంతో చూశాడు.

"అమ్మగారు గంటక్రితం బైటికి వెళ్ళారు సార్. ఇంకా రాలేదు. అన్నట్టు గది తాళంచెవి ఇవ్వలేదు; మరిచిపోయినట్టున్నారు...."

"అలాగా?" అమ్మగారు గంటక్రితం బైటికి వెళ్ళిందనీ, కావాలనే తాళంచెవి ఇవ్వడం 'ప్రయత్నించి' మరిచిపోయిందనీ, ఇప్పట్లో తిరిగిరాదనీ శుభ్రంగా తెలిసిన శివరాం అమాయకంగా అన్నాడు.

"ఏం చేస్తారు సార్? అమ్మగారు వచ్చేస్తారను కుంటా" రిసెప్షనిస్టు మర్యాదపూర్వకంగా అడిగాడు.

శివరాం మౌనంగా కోటుజేబులోకి చేతినిపోనిచ్చాడు.

'టప్'మని శబ్దం చేస్తూ ఒక బాటిల్ని కౌంటర్ మీద పెట్టాడు. రిసెప్షనిస్టు బాటిల్ని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. బాటిల్ని కొద్దిగా తిప్పాడు. గ్రీన్ లేబుల్ మీద రెడ్ లెటర్స్‌తో జిగేల్ మంటున్న 'స్ట్రీమలిన్' పేరుని అతను మెరిసే కళ్ళతో చూశాడు. ప్రశ్నార్థకంగా శివరాం వైపు చూశాడు.

"ఎక్కడ సంపాయించారు, సార్? అర్నెల్లగా అన్ని షాపుల్లోనూ అడుగుతూనే వున్నాను!"

అరగంటలో, ధరపైన పాతికరూపాయల బక్షీస్‌తో దాన్ని తను సంపాయించాడని చెప్పకుండా శివరాం తేలిగ్గా నవ్వాడు. "నేను కాదు; రూమ్ టూ నాట్ నైన్‌లో వున్న నా మిత్రుడు నీకోసం సంపాయించాడు! నీకు ఇవ్వమన్నాడు."

"ఓహ్! ఆయన మీ మిత్రుడా? మూడురోజులుగా వున్నా ఆయన మీ మిత్రులని నాకు తెలీలేదే!" రిసెప్షనిస్టు అన్నాడు.

"నిన్ననే మా స్నేహితం పుట్టింది; పెరిగింది. ఇద్దరిదీ ఒకే వృత్తి చూడు...."

"మెడికల్....ఓహ్....మీది ఏ కంపెనీ సార్?"

"ఒకటి కాదు; అయిదు కంపెనీలకి నేను ఫీల్డాఫీసర్ని. చిత్తరంజన్ కంపెనీ నా పరిధిలోకే వస్తుంది; మార్చి తర్వాత....అన్నట్టు, చిత్తరంజన్ ఇవాళ కూడా ఆలస్యంగానే వస్తాడు. డిన్నర్ గదికి పంపమన్నాడు" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అలాగే సార్! థాంక్స్ సార్...."

"ఫర్గెటిట్. అన్నట్టు మరో సంగతి. మా ఆవిడ వాళ్ళ ఫ్రెండింటికెళ్ళింది. ఏ పదకొండింటికో వాళ్ళ

కార్లో ఆమెని దిగబెడతారు....నువ్వు వుంటావుగా?" శివరాం ప్రశ్నించాడు.

"లేదు సార్. పదిహేను నిమిషాల్లో డ్యూటీ దిగేస్తాను....ఏం?"

"ఆమె వచ్చేలోగా చిత్తరంజన్, నేనూ సెలిబ్రేట్ చేసుకోవాలనుకున్నాం. నన్ను అతను తన రూంలో వుండమన్నాడు....ఓ పని చేస్తే?" శివరాం ఆలోచిస్తూ రెండు మోచేతుల్నీ కౌంటర్ మీద ఆన్చాడు.

"ఏమిటి సార్?"

"నేను చిత్తరంజన్ గదిలో రెస్టు తీసుకుంటూ వుంటాను; నువ్వు తాళం తెరిస్తే..."

"ఎంతమాట సార్! తాళంచెవి ఇస్తాను; పట్టుకెళ్ళండి" రిసెప్షనిస్టు ఉషారుగా అన్నాడు.

"అక్కర్లేదు. నాతో నువ్వురా. గది తాళం తీసెయ్. నేను కాసేపు పడుకుంటాను. నిద్రపోతే ఒకా పట్టాన మెలకువరాదు నాకు. మళ్ళీ బైట తాళం వేసి, తాళంచెవిని ఇక్కడే వుంచెయ్. చిత్తరంజన్ తీసుకుని తాళం తెరిచి, నన్ను నిద్రలేపుతాడు. వెడితే మా ఇద్దరికీ ఈ పూట తిండి అతని గదికే సప్లై చేసే ఏర్పాటు చెయ్....వోకే?" అతనికి ఆలోచించుకునే అవకాశం ఇవ్వకుండా అన్నాడు శివరాం.

"....అలాగే...." రిసెప్షనిస్టు నసిగాడు.

శివరాం అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు. "నీకు ఇబ్బందిగా వుంటే ఆ సోఫాలో కునికిపాట్లు పడుతూ వుంటాను, అతను వచ్చేదాకా!"

రిసెప్షనిస్టు నవ్వాడు. "ఇబ్బందేముంది సార్! మీ రిద్దరూ మిత్రులు. ఇద్దరూ మా అతిథులు! పదండి.

ఎటాచ్డ్ మిమ్మల్ని లోపలవుంచి లాక్ చేయాలే అని ఆలోచిస్తున్నా...."

"మరేం ఫర్వాలేదు. అతను వచ్చి, స్నానం అదీ చేసి తీరిగ్గా నన్ను లేపుతాడు. మరిచాను.........భోంచేశాక, వేడివేడి పాలలో రెండు చెంచాలు కలుపుకుని 'స్టిము లిన్' తాగాలిట. తరవాత....రెస్టు" శివరాం నవ్వుతూ కన్నుగీటాడు. "ఇంతకీ పెళ్ళయిందా?"

అతను సిగ్గుపడుతూ నవ్వాడు. "అవకపోతే ఇది యెందుకు సార్?" అన్నాడు బాటిల్ని పాంటు జేబులో దోపుకుంటూ.

శివరాం సిగరెట్ వెలిగించాడు నవ్వుని దాచుకో డానికి. రిసెప్షనిస్టు అదరాబాదరా కౌంటర్ ముందుకి నడిచాడు. అతని చేతిలో టూ నాట్ నైన్ తాళంచెవి వేళ్ళాడులోంది.

"వెళ్దాం, సార్...." అన్నాడతను.

"తప్పకుండా!" శివరాం నవ్వుతూ కదిలాడు. స్టిము లిన్ ఇన్స్టంట్—వండర్—డ్రగ్ అనుకుంటూ మెట్ల వైపు దూసుకెళుతున్న రిసెప్షనిస్టుని వెంబడించాడు.

4

గుమ్మం ముందు అడుగుల చప్పుడు ఆగింది. తాళంచెవి స్లాట్లో దూరి తిరుగుతూ చప్పుడు చేసింది. తలుపు తెరుచుకుంది; మూసుకుంది. కూనిరాగం ఉషారుగా వినిపి స్తోంది....

గుమ్మానికి యెదురుగా వున్న గోడవేపు తిప్పిన ఫోమ్ సోఫాలో హాయిగా పడుకున్న శివరాం మెల్లిగా లేచి నిలబడ్డాడు.

"వెల్‌కమ్ టూ యువర్ రూం, చిత్తరంజన్!" శివరాం కంఠం స్పష్టంగా ధ్వనించింది.

రాతిగోడను ఢీకొన్న గుడ్డివాడిలా అతను తటాలున నిలబడ్డాడు. కూనిరాగం ఆగిపోయింది. చేతిలోని లెదర్ బాగ్ దబ్‌మన్న శబ్దంతో కిందపడి అతనిలో ఒక్కసారిగా పేలిన ఆశ్చర్యాన్నీ, భీతినీ వ్యక్తం చేసింది. రెప్పపాటు మరిచిపోయిన అతని కళ్ళు ఆశ్చర్యాన్ని విశ్వరూపంలో చూపిస్తున్న భూతద్దాల్లా వున్నాయి. అతని పెదవులు అదిరాయి.

"ఎ.... ....ఎవర్నువ్వు? ఎలా వచ్చావ్?" వణుకుతున్న బొంగురు కంఠాన్ని అదుపులో పెట్టుకుంటూ అరిచాడతను.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. కోటుజేబులోంచి పాకెట్ తీసి సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగని విష్ణుచక్రంలా అతనివైపు నోటితో రువ్వాడు.

"నీ సంచీని చేతపట్టుకో—ధైర్యాన్ని చిక్కబట్టుకో ఇలా రా!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఇంటిమేట్ అయింట్‌మెంట్ అంటూ నా వెనకాలే షాపులన్నీ తిరిగావ్, నిన్న! తాళం వేసిన నా గదిలోకి యెలా వచ్చావ్?" చిత్తరంజన్ హుంకరించాడు.

"రాజాలాగా నీ గదిలోకి రావడానికి నూటఇరవై యేడు రూపాయలా నలభై పైసలూ ప్లస్ 'స్ట్రిములిన్' కొనడానికి ఆటోవాడికి ఇచ్చిన ఇరవై రెండు రూపాయలూ ఖర్చయ్యింది!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఎందుకు వచ్చావో నాకు తెలీదు. తెలుసుకోవాలనీ లేదు! రిసెప్షన్ సన్నాని టానిక్ బాటిల్ లంచం తీసుకుని నా గదిలోకి నిన్ను వదిలాడని అర్థమవుతోంది.

తెల్లారేక వాడు ఇంటికీ, తెల్లారకముందే నువ్వు జెయిలుకి వెళ్ళే యేర్పాటు చేస్తాను; రాస్కెల్!" చిత్తరంజన్ హుంకరించాడు.

శివరాం మంచంమీద కూచున్నాడు. తలవేపున స్టూల్ మీదున్న టెలిఫోన్ రిసీవర్ అందుకున్నాడు. "రూం నంబర్ టూ వో నైన్. కనెక్టుమీటూ క్రైమ్ బ్రాంచ్!"

చిత్తరంజన్ అర్థంకానట్టు చూస్తూ సోఫా దగ్గరగా నడిచాడు. క్రైమ్ బ్రాంచ్ అన్న పదం అతనిలోని కోపాన్ని కంగారుగా మార్చేస్తోంది.

"హల్లో! ఎవర్నువ్వు?"

శివరాం రిసీవర్ని పడేశాడు. కాలుమీద కాలేసుకుని చిత్తరంజన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. "నా పేరు కావాలా, నా హోదా పేరు కావాలా?"

"రెండూ చెప్పేసి, గదిలోంచీ యేదేనా తీసుకుని వుంటే అక్కడ పడేసి పారిపో!" చిత్తరంజన్ హుందాగా అన్నాడు.

శివరాం పకపక నవ్వాడు. "ఇందాకా తెల్లారేలోగా నన్ను జైల్లోకి సరఫరా చేస్తానన్నావ్! నీ బతుకు తెల్లారే క్షణాలు ఒకదాన్నొకటి తరుముకుంటూ వస్తున్నాయ్!"

"వాడ్డూయూ మీన్?"

"ఇందాకా యెవరని అడిగావు. నా పేరు ప్రస్తుతానికి అనవసరం. నా హోదా పేరు: అసిస్టెంటు కమిషనర్, ఆర్ ఏ డబ్ల్యూ—రిసెర్చ్ అండ్ అనాలిసిస్ వింగ్, గవర్నమెంటాఫ్ ఇండియా న్యూఢిల్లీ!"

చిత్తరంజన్ చెయ్యి సోఫా వెనకనుంచీ పైకి లేచింది. లెదర్ బాగ్ ని సోఫాలో పడేసి అతను మెల్లిగా ముందుకి

నడిచాడు. బాగ్ పక్కనే సోఫాలో చతికిలబడి అయోమయంగా చూశాడు.

"....నేను నమ్మను!"

"అది నీ దురదృష్టం!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "మూడురోజులుగా జోగీశ్వర్నీ, రత్నకుమార్నీ, తాండవేశ్వర్నీ వెంటాడుతూ, నీ నామరూపాలూ, గుణగణాలూ — నీ పూర్తి చరిత్రా కనిపెట్టాను, చిత్తరంజన్!"

"నా ఇష్టం వచ్చిన పేరుతో వ్యవహరిస్తాను. కాదనే అధికారం ఈ దేశంలో యెవ్వరికీలేదు....పైగా నేను యే నేరమూ చేయలేదు!" చిత్తరంజన్ గంభీరంగా అన్నాడు.

శివరాం నవ్వుతూ పైకి లేచాడు. టెలిఫోన్ మోగింది. వొంగి రిసీవర్ అందుకున్నాడు. "యస్. ఐ ఉడ్ లైక్ టూ స్పీక్ విత్ ఇన్స్పెక్టర్ మెహతా...."

చిత్తరంజన్ అమాంతం సోఫాలోంచీ లేచాడు. లెదర్ బాగ్ని పట్టుకుని సోఫా అవతలకి గంతేశాడు. రిసీవర్ని పడేసి శివరాం మెరుపులా కదిలాడు. సోఫా మీదికి కాలు ఊని, అటువైపు దూకాడు. తలుపుని చేరుకున్న చిత్తరంజన్ చొక్కా వెనక భాగాన్ని అతని చేతి వేళ్ళు పట్టకారులా పట్టేశాయి.

గింజుకుంటున్న అతన్ని శివరాం బలంగా వెనక్కి లాగుతూ చేతిని వదిలేశాడు. చిత్తరంజన్ తివాచీమీద వెల్లకిలాపడ్డాడు. లెదర్ బాగ్ అతని చేతిలోంచీ జారింది. మోచేతులమీద ఆనుకుని పైకిలేచే ప్రయత్నం చేస్తున్న అతన్ని శివరాం సింహంలా సమీపించాడు. పైకిలేచిన చిత్తరంజన్ మోకాల్ని శివరాం బూటుసుత్తిలా తాకింది.

అప్రయత్నంగా చిత్తరంజన్ కవ్వుమన్నాడు. అతని రెండు కాళ్ళూ పాడె వెదుళ్ళలా నిటారుగా సాగాయి.

శివరాం రెండు కాళ్ళనీ యెడంగా వుంచి, అతని తొడల సరిహద్దుకి కదిలాడు. బూట్ల పాదములతో రెండు తొడల్ని బలంగా నొక్కుతూ కిందికి వంగాడు. అతని చెయ్యి పాము పడగలా కదిలింది. చిత్తరంజన్ నడుముని చుట్టిన బెల్టు బకిల్ రెప్పపాటులో అతని చేతిలోకి ఊడి వచ్చింది. పైకిలేస్తూ శివరాం చేతిని విసురుగా గుంజాడు. పాంటుకి వున్న రింగ్స్‌ని తెంచుకుంటూ పుట్టలోంచీ లాగబడిన పాములా బెల్టు అతని చేతిలోకి ఊడివచ్చింది. చిత్తరంజన్ నడుం పైకి లేచి మళ్ళీ కింద పడింది.

శివరాం చెయ్యి పైకి లేచింది. చిత్తరంజన్ మొహం లోకి అతను తీక్షణంగా చూశాడు. గారడాలా వేళ్ళాడుతున్న లెదర్ బెల్టుని చిత్తరంజన్ కంగారుగా చూశాడు.

"నో ఓ ఓ ఓ.........!" అసంకల్పితంగా అరిచాడు.

"తోక ముడుచుకుని లేచి, దేకుతూ వెళ్ళి మంచం మీద శోభనం పెళ్ళికొడుకులా కూచో!" శివరాం గర్జించాడు.

"నో!" చిత్తరంజన్ కీచుగా అరిచాడు.

శివరాం చెయ్యి విసురుగా కదిలింది. చిత్తరంజన్ రెప్పవేసి తెరిచేలోగా బెల్టుకొస శివరాం చేతిలోకి మారి, బకిల్ వున్న కొస కిందికి వేళ్ళాడింది.

"గెటప్! బకిల్ని బాడిసెగా చేసి బీరుతో గుండ్రంగా నునుపు తేలిన నీ దట్టీ మొహాన్ని చెక్కేస్తాను!" శివరాం అరిచాడు.

మూలుగుతూ, నడ్డి విరిగిన పాములా చిత్తరంజన్ పైకి జరిగి, వొగురుస్తూ లేచాడు. తడబడుతున్న అడుగులతో

మంచం కేసి కదిలాడు.

"ఆగు!" శివరాం ఉత్తరువిచ్చాడు. అతను ఆగి వెనక్కి తిరిగాడు.

"మనకు మాట్లాడుకున్నాను...." శివరాం ఆగి, అతని కళ్లల్లో తరుక్కుమన్న రిలీఫ్‌నీ, ఆశనీ చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"మంచం ఇప్పుడే వొద్దు! అటువైపున గోడ కుర్చీ వెయ్!"

చిత్తరంజన్ నమ్మలేనట్టు చూశాడు. "వా...ట్..!"

"చిన్నప్పుడు బళ్ళో వేశావే అది! ఆ గోడకుర్చీ వేసి హాయిగా రిలాక్స్ అవు!"

"నో! ఆర్ యూ...."

శివరాం చేతిలోకి బెల్టు ప్రాణం వచ్చినట్టు ఉలిక్కిపడింది. చిత్తరంజన్ మొహానికి అరడుగు దూరంలో 'ఇష్' అంటూ దూసుకెళ్ళింది. చిత్తరంజన్ అసంకల్పితంగా వెనక్కి వాలాడు.

"ఈ క్షణం నుంచీ రెండోసారి యేదీ చెప్పను! ఒక్కోసారి, అప్రయత్నంగా ఎఫెక్టుకోసం నా కంఠస్వరాన్నీ, మాడ్యులేషన్‌నీ మార్చేస్తూ వుంటాను! చెవులు రిక్కించి ఏకాగ్రతతో విను! గో!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు. అతని ఉత్తరవుని దండోరా వేస్తున్నట్టు బెల్టు మళ్ళీ 'ఇష్' అంది.

చిత్తరంజన్ అదరాబాదరా గోడకి వీపు ఆన్చి, కిందికి జారాడు. ముందుకి సాగిన మోకాళ్ళమీద అప్రయత్నంగా చేతుల్ని ఆన్చుకున్నాడు. శివరాం దగ్గరగా జరిగి అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు.

"గుడ్. మీ పంతులు ఎవడో గోడకుర్చీ వేయడం

నీకు బాగా నేర్పినట్టున్నాడు. హాట్సాఫ్ టు హిమ్!"

చిత్తరంజన్ కలగంటున్న; మేలుకుంటున్న వ్యక్తిలా అయోమయంగా చూశాడు. "ఏ....ఏ....ఏమిటిదంతా? మీరు....మీకు ఏం కావాలి....?"

"నిజం" శివరాం క్లుప్తంగా అన్నాడు. ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తున్న చిత్తరంజన్ కళ్ళల్లోకి నవ్వుతూ చూశాడు.

"చిత్తరంజన్, నువ్వు 'శామన్ హెల్తు' ఫార్మస్యూటికల్ 'రెప్' వి జోగీశ్వర్ పేరుతో 'కుక్రుత్ జోగి' వ్యక్తిగా, రత్నకుమార్ పేరుతో 'దక్షిణ్' వ్యక్తిగా, తాండవేశ్వర్ పేరుతో 'హీలర్' ఫార్మస్యూటికల్స్ వ్యక్తిగా నటిస్తున్నావు. ఆ కంపెనీల ఎక్స్పైర్డ్ ఇంజెక్షన్లూ, మందులూ—ఖరీదైనవి—తీసుకుని, షాపులకి కొత్త స్టాక్ సప్లై చేస్తున్నావ్ ..."

"ఆ కంపెనీలన్నిటికీ నేనే ఏరియా ఇన్స్పెక్టర్ని..." చిత్తరంజన్ అడ్డుతగిలాడు. తడబడుతూ.

శివరాం అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు. "నీకు తాతయ్య వున్నారా?"

చిత్తరంజన్ అర్థంకానట్టు చూశాడు. "ఏ..ఏం...?"

"నేను పంపించాక వెళ్ళి ఈ కథ మీ తాతయ్యకి చెప్పుకో!" శివరాం ఎగతాళిగా అన్నాడు. "మూడు కంపెనీలకి నువ్వే ఏకైక ఏరియా ఇన్స్పెక్టర్ అయితే మూడు పేర్లెందుకు? ఒకే పేరు—చిత్తరంజన్—చాలు!"

చిత్తరంజన్ ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. అతని పెదవులు అదరడం ప్రారంభించాయి. అయితే మాట రాలేదు.

శివరాం చెయ్యి కోటుజేబులోకి వెళ్ళి తిరిగొచ్చింది.

ఖరీదైన దళసరి కాగితాల్ని అతను కిందపడేశాడు. చిత్రరంజన్ వాట్ని ఆశ్చర్యంతో చూశాడు.

“ఉష శుల్‌జోగీ, దక్షిణ్, హీలర్, కామన్ వెల్తు కంపెనీల్లో రెప్స్‌గా పని చేస్తున్న వ్యక్తుల పేర్లున్న సర్టిఫైడ్ లిస్ట్ అవి. కేవలం కామన్ హెల్తు లిస్టులో మాత్రం నీ పేరుంది. ఏ కంపెనీకీ నువ్వు సృష్టించిన ‘ఏరియా ఇన్‌స్పెక్టర్’ ఉద్యోగం లేదు!” శివరాం ఆగి, సిగరెట్ వెలిగించాడు.

తెల్లగా పాలిపోయిన మొహాన్ని చిత్రరంజన్ శివరాంవైపు పైకెత్తాడు. అతని కళ్ళల్లో బ్రహ్మాండమైన భయం, ఆందోళనా జతగా అవుపిస్తున్నాయి.

“కమాన్! నీ బహుపాత్రాభినయం యెందుకు?” శివరాం గర్జించాడు.

చిత్రరంజన్ ఇబ్బందిగా కదుల్తూ మోకాళ్ళనీ, తొడల్నీ అరచేతుల్తో రుద్దుకున్నాడు. గోడకుర్చీలో అతను పడుతున్న బాధ అతని మొహంమీద స్పష్టంగా అవుపిస్తోంది. చెమటలు ధారలుగా కారుతున్నాయి. బెల్టు పట్టుకున్న శివరాం చెయ్యి కొద్దిగా కదిలింది.

“నో! చెపుతాను....డబ్బుకోసం....ఒకో కంపెనీకి ఒక్కో పేరుతో పని చేస్తున్నాను అంతే....”

శివరాం తటాలున అతని దగ్గరగా కదిలాడు. అతని ఎడమ చెయ్యి చిత్రరంజన్ జుట్టుని కర్కశంగా పట్టుకుంది. చేతిని పైకిలాగుతూ అతని తలని వెనక్కి తోశాడు శివరాం. గుళ్ళో రాతిమీద కొబ్బరి కాయలా అతని తల గోడని తాకి చప్పుడు చేసింది. సీలింగ్ వైపు లేచిన మొహంతో శివరాం మొహంలోకి కంగారుగా చూశాడతను.

"బాసరు! సంగిరెడ్డులాగా తలలూపే షావు వాళ్ళలా నీ మాటల్ని నమ్మేస్తాననుకుంటున్నావా?" శివరాం హుంకరించాడు.

"నో! ప్లీజ్! నేను నిజమే చెప్తున్నాను!" చిత్తరంజన్ అరిచాడు.

"షటప్!" శివరాం గర్జించాడు. "నువ్వు చెప్తోంది పచ్చి అబద్ధమని నాకు తెలుసు. నీముందు పడున్న కాయితాలు నీ అబద్ధాన్ని రాతలో చూపిస్తున్నాయ్! నువ్వు చెలామణీ అవుతున్న మూడు పేర్లూ ఆ లిస్టులో లేవు!"

అప్రయత్నంగా చిత్తరంజన్ రెండు చేతుల్తో మొహాన్ని తుడుచుకున్నాడు. మెల్లిగా అతని వీపు గోడమ్మట కిందికి జరుగుతోంది.

"సిట్ రైట్!" శివరాం అరిచాడు.

పళ్ళు బిగబట్టుకుంటూ చిత్తరంజన్ సర్దుకున్నాడు. శివరాం చెయ్యి మళ్ళీ కోటుజేబులోకి దూరింది. పిడికిలిలో బిగించిన ఇంజెక్షన్ వయల్స్ని పక్కనే వున్న మంచం మీద పడేశాడతను. రెండో పిడికిలి వయల్సూ పడేసి చిత్తరంజన్ వేపు యెగతాళిగా చూశాడు. చిత్తరంజన్ కంగారుగా మంచంమీది పడున్న వయల్సు కుప్పని చూస్తున్నాడు.

"నువ్వు కొత్తగా సప్లై చేసిన స్టాకులోంచీ కొన్ని, వాపసు తీసుకోబోయిన స్టాక్స్లోంచీ కొన్నీ—సేకరించాను. తెల్లవారుజామునే ఇవన్నీ స్పెషల్ పార్సెల్లో గాలిలో దూసుకుంటూ ఢిల్లీలోని ఆర్ ఏ డబ్ల్యూ లాబొరేటరీకి వెళ్తాయి. సాయంత్రంలోగా టెలెక్స్లో వాటి ఎనాలిసిస్—రిజల్టు మనకి అందుతుంది. అంతవరకూ నువ్వు క్రైమ్ బ్రాంచ్ ఛీఫ్ ఆత్మారామ్ గుప్పిట్లో

భద్రంగా వుంటావు... ”

కటాలున నేలకి జారి గజగజ వణకడం ప్రారంభించిన చిత్తరంజన్ని చూస్తూ శివరాం ఆపేశాడు.

కూలిపోయిన చిత్తరంజన్ వణుకుతూ పైకి లేచాడు. మరుక్షణంలో బిగ్గరగా ఏడ్చేవాడిలా శివరాంవైపు చూశాడు. అతని పెదవులు వణికాయి.

“సార్....నిజం చెప్పేస్తాను నన్ను....నన్ను.... కాపాడతారా?” ఏడుపు గొంతుతో బొంగురుగా అడిగాడతను.

తన్నుకొస్తున్న నవ్వుని బలవంతంగా లోపలికి తోస్తూ శివరాం అతని దగ్గరగా కదిలాడు అతని చెయ్యి కటాలున చిత్తరంజన్ నెక్ టై నాట్ ని పట్టుకుంది. రంగు వెలిసిపోయిన గుడ్డలా అవుపిస్తున్న చిత్తరంజన్ మొహం తన మొహానికి దగ్గరగా వచ్చేలా గుంజాడు శివరాం. చిత్తరంజన్ మెడలో మెటిక విరిగింది.

“స్కౌండ్రల్! నిజం నిజం అంటూ ఇందాకా అబద్ధాలాడావు!” శివరాం ఉరిమిచూస్తూ గర్జించాడు.

“నో నో ...ఈసారి అంతా నిజమే చెప్తాను.... నన్ను కాపాడతారా?” అడిగిన ప్రశ్నే అడిగాడు చిత్తరంజన్.

శివరాం అతని టైని వదిలేశాడు. “మొదట నువ్వు పాడు. తరవాత కాపాడే సంగతి ఆలోచిద్దాం!”

చిత్తరంజన్ ఆశగా మంచంవేపు చూశాడు. శివరాం అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు. తేరగా తిని; బాగా బొజ్జపె, శరీరాన్ని పెంచుకున్న చిత్తరంజన్ ఈసారి గోడకుర్చీ వేయిస్తే జెల్లీలా తయారవుతాడనిపించిం దతనికి.

"ఆల్ రైట్ .... వెళ్ళి మంచం మధ్యలో పద్మాసనం వేసుకుని, నిటారుగా కూచో. చేతుల్ని తొడలమీద యోగా పొజిషన్లో పెట్టుకో. పొట్టని లోపలికిలాగు. వెన్నుపామూ, మెడా ఒకే స్ట్రెయిట్ లైన్లో వుంచుకో. అటూ ఇటూ కదలకుండా కూచో. పద్మాసనంలో కూచుంటే సత్యం పలకడం సులభమవుతుందని యోగులు చెప్తారు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

చిత్తరంజన్ మళ్ళీ నమ్మలేనట్టు చూశాడు. ఎండిపోయిన అతని పెదాలు కదిలాయి.

"మహర్షి మహేష్‌యోగి 'ట్రాన్స్ సెన్ డెంటల్ మెడిటేషన్' క్లాసులకి యెప్పుడేనా వెళ్ళావా?" శివరాం సీరియస్ గా ప్రశ్నించాడు.

"లె.... లేదు...." చిత్తరంజన్ నత్తిగా అన్నాడు.

"షరీబాడ్! ఆల్ రైట్ .... ప్రిలిమినరీ టి. యం. లెసన్ నేను చెప్తాను. మంచం మధ్యలో పద్మాసనం! గెట్ అప్!" శివరాం హుంకరించాడు.

చిత్తరంజన్ ఆదరాబాదరా మంచం ఎక్కి అతి కష్టంమీద పద్మాసనం వేశాడు. ఆదుర్దాతో శివరాంని చూశాడు. శివరాం కిందపడున్న కాగితాల్ని, చిత్తరంజన్ లెదర్ బ్యాగ్ నీ అందుకున్నాడు. బ్యాగ్ తెరిచి వొకసారి చూసి కాగితాల్ని, అందులో పడేశాడు. మంచంమీద పడున్న ఫయిల్స్‌ని బ్యాగ్ లోకి జాగర్తగా వేశాడు. సోఫాని మంచం దగ్గరగా లాగాడు. కూచుని లెదర్ బ్యాగ్ ని పక్కనే పెట్టుకున్నాడు. కాలుమీద కాలువేసుకుని సిగరెట్ వెలిగించాడు. రెప్పలెత్తి చిత్తరంజన్ని తీక్షణంగా చూశాడు.

టి.యమ్. క్లాసులో కూచుని, ఉపదేశంకోసం గురువు

మొహాంలోకి చూస్తున్న శిష్యుడిలా, బుద్ధిగా పద్మాసనంలో వున్నాడు చిత్తరంజన్.

“పాడు!” శివరాం ఆజ్ఞాపించాడు.

చిత్తరంజన్ నిట్టూర్చాడు. మెల్లిగా దగ్గాడు. కాళ్ళని అటూ ఇటూ సర్దుకుని మళ్ళీ నిట్టూర్చాడు.

శివరాం అతన్ని చిరునవ్వులో చూశాడు. ఈసారి చిత్తరంజన్ నిజంగా నిజమే కక్కేస్తాడని అతనికి తెలుసు. తన గోడకుర్చీ, బెల్టు కొరడా, బెదిరింపులూ వగైరా లేకుండా అతని చేత నిజం పలికించే కారణాలు వేరే వున్నాయనీ శివరాంకి తెలుసు. ఇంజెక్షన్ వయల్సూ రెప్రజెంటేటివ్స్ లిస్టులూ, ఆర్. ఏ. డబ్ల్యూ అతన్ని పూర్తిగా కృంగదీశాయనీ శివరాంకి తెలుసు....

“ఒక్క అక్షరం అబద్ధం ఆడితే, కూచున్న నేను పైకిలేస్తాను. ఆ క్షణంలో నువ్వు ఆ సేయొచ్చు. నిన్ను పోలీసు ఆఫీసర్లకి అప్పగిస్తాను. స్పెషల్ ట్రీట్‌మెంట్ ఇచ్చి, వాళ్ళు నీ చేత కచ్చేరి చేయిస్తారు. నువ్వు చెప్పే పూర్తి నిజాన్నే కాకుండా కేసుకోసం వాళ్ళకి కావాల్సిన ‘నిజాల్ని’ చెప్పిస్తారు!” శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు,

“పూర్తిగా నిజం.... చెప్తాను.....,” కంగారుగా అన్నాడు చిత్తరంజన్.

“చూద్దాం. ప్రారంభించు!” శివరాం ఆర్డరిచ్చాడు.

చిత్తరంజన్ వణికే కంఠంలో, తలత్ మెహమూద్ కంఠంలో—ప్రారంభించాడు....

5

ఆగుతూ, ఆగుతూ చెప్పి, ‘ఇంతే’ అన్నట్టు చూస్తూ శివరాంవైపు గుడ్లు మిటకరించాడు చిత్తరంజన్. అతని

మొహంమీద నూసి జిడ్డులా మెరుస్తున్న చెమటని చూస్తూ శివరాం సోఫాలోంచీ పైకి లేచాడు. పైన ఫాన్ తిరుగుతున్నా కూడా చెమటతో తడిసి ముద్ద అయిపోయి చిత్తరంజన్ శరీరానికి అతుక్కుపోయిన చొక్కాని ఒకసారి చూసి, మరో సిగరెట్ ముట్టించి, శివరాం పచార్లు ప్రారంభించాడు.

చిత్తరంజన్ చెప్పిన కథ నమ్మడానికి వీల్లేనిదిగా, ఊహాతీతంగా వుంది. అయితే, చిత్తరంజన్‌లో అబద్ధమాడే ధైర్యం ప్రస్తుతం లేదని అతనికి తెలుసు. చిత్తరంజన్ ప్రదర్శించిన బహుపాత్రధారణలో యేదో దుర్మార్గం వుందని మాత్రం తను ఊహించగలిగాడు. అయితే, ఆ దుర్మార్గం యెందుకోసం జరుగుతుందో చిత్తరంజన్ వివరించలేదు. ఆలోచిస్తూ శివరాం తటాలున ఆగి, చిత్తరంజన్ వైపు చూశాడు.

చేసిన నేరం ఒప్పేసుకుని, యజమాని నిర్దాక్షిణ్యంగా విధించబోయే శిక్షకోసం యెదురుచూస్తున్న కట్టుబానిసలా కూచున్నాడు చిత్తరంజన్. ఎలుకను పట్టబోతూ, పొరపాటుగా పెద్ద బోనులో ఇరుక్కుపోయిన పిల్లి కళ్ళలా కంగారుగా చూస్తున్నాయి అతని కళ్ళు.

"చిత్తరంజన్, నువ్వు పూర్తిగా నిజం చెప్పలేదు!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

చిత్తరంజన్ దీనంగా చూశాడు. "గాడ్ ప్రామిస్! నిజమే చెప్పాను!"

"దేవుని సాక్షిగా నువ్వు చెప్పి వుంటే, దేవుడే నిన్ను రక్షించాలి! మానవమాత్రుడెవడూ నిన్ను రక్షించలేడు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

చిత్తరంజన్ నాలుక అతని కోట్లో అర్థంకాని

చప్పుళ్ళు చేసింది.

"చిత్తరంజన్, కోలిన్ ఇంజెక్షన్‌కి సబ్‌స్టిట్యూట్‌గా వున్న కుకోలిన్‌కి డూప్‌గా నీ కంపెనీ తయారుచేసిన 'కామోలిన్' ఇంజక్షన్‌ని దేనికి వాడతారు?" శివరాం ఉన్నట్టుండి ప్రశ్నించాడు.

చిత్తరంజన్ గుటకలు మింగాడు. ఇన్‌ఫెక్షన్‌తో పూర్తిగా మూసుకుపోయిన గొంతులా తయారైన బొంగురు కంఠంతో అన్నాడు. "డెలివరీ జరిగాక తల్లి సీరియస్ కండిషన్‌లో పడితే.... దాన్ని.... వాడతారు.."

"నిజం చెప్పావ్! అలాగే మరో నిజం చెప్పు; చాలా ఖరీదైన ఆ ఇంజెక్షన్స్‌మీదే నీ డర్టీ బిజినెస్ ముఖ్యంగా కేంద్రీకరించబడింది. ఎందుకు?"

".... తెలీదు... చెయ్యమన్న పని చేయడం నాడ్యూటీ" చిత్తరంజన్ తడబడుతూ అన్నాడు.

"ఆల్‌రైట్. నీ స్టేట్‌మెంట్ సంతృప్తికరంగా లేదు. మరో అరగంటలో మా డిపార్టుమెంటు నువ్వు ఫ్రెష్ స్టాక్స్‌నీ, కాలంతీరిన స్టాక్స్‌నీ నిలవచేసిన ఆ చౌకబారు లాడ్జిగదిని సీల్ చేస్తుంది. అనాలిసిస్ రిపోర్టు వచ్చాక ఏం చేయాల్సిందీ నిర్ణయిస్తాం!" శివరాం సాలోచనగా అన్నాడు.

చిత్తరంజన్ ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. రెండు క్షణాల తరవాత తెప్పరిల్లి తగ్గుస్వరంలో అన్నాడు. "సార్.... స్టాక్స్ మీ ఇష్టం........ అంతా చెప్పి నేను మీకు సహకరించాను...."

"నాకు కాదు; నీకు నువ్వు సహకరించుకున్నావ్!" శివరాం గంభీరంగా అడ్డుతగిలాడు.

"సార్.... నన్ను.... నన్ను.... ఏం చేస్తారు?"

శివరాం అతని కళ్ళల్లోకి తదేకంగా చూశాడు. "నీ ప్లాక్స్‌ని సీజ్ చేసి, సీల్ చేసేవిధంగా నిన్నూ సీజ్ చేసి, లాకప్‌లో సీల్ చేస్తాం!"

వణుకుతున్న చేతుల్ని చిత్తరంజన్ పిడికిళ్ళుగా బిగించి, ప్రాధేయపూర్వకంగా చూశాడు.

"పూర్తి నిజం—పూర్తిగా చెప్తే నిన్ను అప్రూవర్‌గా అంగీకరించి క్షమించే ప్రయత్నం చేస్తాం. ఆఫ్‌కోర్స్ మెడికల్ వీరుడిగా నిన్ను పర్మనెంట్‌గా డిస్‌క్వాలిఫై చేస్తామనుకో...." శివరాం సాదాగా అంటూ ఆగాడు.

"పూర్తి నిజం....అంటే....ఇంకా.....మీకు....ఏం చెప్పాలి?" చిత్తరంజన్ గొణిగాడు.

"చిత్తరంజన్, మా రిసెర్చివింగ్ గురించి నీకు తెలీదనుకుంటాను. ఈమధ్యే ఇండియాలో తయారవుతున్న కొన్ని వేల డ్రగ్స్‌ని అనలైజ్ చేసి పనికిమాలిన వాటి కిందికి చేర్చాం. అవన్నీ దాదాపు నా అబ్జర్వేషన్‌లో బైటపడిన నాసిరకం మందులే!" శివరాం సగర్వంగా అన్నాడు. క్షణకాలం ఆగి, మళ్ళీ ప్రారంభించాడు:

"నువ్వు ఆడుతున్న నాటకానికి అసలు కారణం ఏమిటో నేను అప్పుడే పసికట్టాను. నీ నిజాయితీని పరిక్షించడానికి, తెలీనట్టు ఊరుకున్నా!"

చిత్తరంజన్ కళ్ళు గిన్నెల్లా తయారయ్యాయి. అతి ప్రయత్నంమీద అతను గొంతు పెగుల్చుకున్నాడు. "కారణం.........నాకు కంపెనీ వివరంగా చెప్పలేదు. అయినా నా అనుభవంతో ఊహించి చెప్తాను....నన్ను.. వదిలేస్తారా?" ఆశ అతని కంఠంలో దోబూచులాడింది.

శివరాం అతని నక్క కళ్ళల్లోకి చూశాడు. "చూద్దాం. ఊహించు. నేను తయారుచేసుకున్న జవాబులకి నీ జవా

బులు సరిగ్గా సరిపోతే, మరో చిన్నపని నీకు చెప్తాను. అది చేస్తే నిన్ను ఉరినుంచీ తప్పిస్తాను...."

చిత్తరంజన్ క్షణకాలం ఆలోచిస్తూ, అసంకల్పితంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అతను నిజంగానే ఆ యోగాసనంలో అలాగే ధ్యానంలోకి — భావాతీత ధ్యానంలోకి - వెళ్ళిపోతాడేమో అనిపించింది శివరాంకి. అయితే చిత్తరంజన్ కళ్ళు తెరిచాడు. ఆ కళ్ళల్లో ఏదో నిర్ణయం ప్రతిబింబిస్తోంది.

తగ్గుస్వరంలో పూర్తి నిజాన్ని, పూర్తిగా చెప్పడం ప్రారంభించాడతను....

6

"ఇంతే సార్....చిత్తరంజన్ నిట్టూర్చాడు.

శివరాం అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. "గుడ్. ఇప్పుడు నిజమే చెప్పావ్. ఇప్పటి ఈ నిజం కలిసేదాకా ఇందాకా నువ్వు చెప్పిందంతా నిజంగా ధ్వనించలేక పోయింది...."

"సార్....అప్రూవర్‌గా కూడా వద్దు సార్...నన్ను వొదిలేయండి!" చిత్తరంజన్‌లోని ఆరితేరిన సేల్స్‌మన్ అన్నాడు. శివరాం అతని కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూశాడు.

"చిత్తరంజన్, నువ్వు చాలా భయంకరమైన నేరం చేశావు."

"సార్.... నేను అమాయకుణ్ని....కంపెనీ నన్ను ఉపయోగించుకుంది...."

"ఒకవిధంగా నువ్వు రైట్. అయితే నేరం పూర్తిగా కంపెనీమీద తోసివేయలేవు! పెద్దవాడు పాపాలు చేయిస్తాడు. నీలాంటి చిన్నవాడు బలహీనుడు ఆయుధంగా ఉపయోగించబడతాడు. అంతా గల్లంతై

నప్పుడు బలవంతుడు తెలివిగా జారుకుంటాడు. బల హీనుడు బలైపోతాడు!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

"మా కంపెనీ అలాంటిది కాదు సార్...." చిత్ర రంజన్ ధైర్యంగా అన్నాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "ఇంతకాలం నువ్వు సాగించిన వ్యాపారం చేయమని కంపెనీ నీకు వ్రాత మూలకంగా ఆర్డర్ ఇచ్చిందా?"

చిత్రరంజన్ నోరు వెళ్ళబెడుతూ చూశాడు. "లేదు...."

"నీద్వారా సాగిన ఈ ఘోర నేరాన్ని నేను సి.బి. ఐ.కి అప్పగిస్తాను. నువ్వు చెప్పిందంతా పూర్తిగా రిపోర్టు చేస్తాను. సిబిఐ నీ కంపెనీని, నిన్నూ విచారిస్తుంది. దేశ వ్యాప్తంగా అంతా తవ్వుకుంటూ జరుగుతుంది. అప్పుడు యేమవుతుంది?" శివరాం రెప్పవేయకుండా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

చిత్రరంజన్ గుటకలు మింగి, చిన్నగా దగ్గి, అర్థం కానివాడిలా చూశాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు. "ఏమవు తుందో నేను చెప్తాను చిత్రరంజన్! నీ కంపెనీ అమాయ కత్వం నటిస్తుంది. చేసిన తప్పుడు వ్యాపారమంతా తన రెప్రజెంటేటివ్ అయిన చిత్రరంజన్ డబ్బుకోసం చేసు కున్నాడంటుంది. నిన్నుగురించి తెలియజేసినందుకు సిబిఐకి ధన్యవాదాలు చెప్తుంది. వరసగా నెలరోజులపాటు నీ ఫోటోతో అన్ని పేపర్స్‌లోనూ ప్రకటన ఇస్తుంది. చిత్ర రంజన్ అనే వ్యక్తిని ఉద్యోగంలోంచీ తొలగించామనీ, అతనికీ 'కామన్ హెల్తు' సంస్థకీ ఏ సంబంధమూ, లేదనీ,

చిత్తరంజన్ బోగస్ సేల్స్‌మన్ అని నీ గురించి దండోరా వేసి, నిన్ను చెత్తరంజన్‌గా మార్చేస్తుంది. తరవాత ఎక్కడ కనబడితే అక్కడ మెడికల్ స్టోర్స్ అసాములు నిన్ను పట్టుకుని...."

"నో ఓఓఓ!" చిత్తరంజన్ సైరన్‌లా అరిచాడు.

అతని మొహాన్ని తడిపేస్తున్న కొత్త చెమటని శివరాం తృప్తికరంగా చూశాడు. "యస్! చిత్తరంజన్! నువ్వే చెప్పు; ఫార్మాస్యూటికల్ చరిత్రలో ప్రపంచంలో మొట్టమొదటిసారిగా భారతదేశంలో జరిగిన డ్రగ్ స్కాండల్‌తో తనకి సంబంధం వుందని 'నీ కంపెనీ' వొప్పుకుంటుందా?"

చిత్తరంజన్ ఊపిరాడనట్టు చూశాడు. అదురుతున్న అతని పెదవులూ, రబ్బరులా తయారైన నాలుకా అతి కష్టంమీద కదిలాయి.

"ఒప్పుకోదు...."

"అంటే నువ్వు బలి అయిపోతావు 'ఇదిగో, నేరం చేసి మా సంస్థ పరువుని బురదగుంటలోకి లాగడానికి ప్రయత్నించిన చిత్తరంజన్! ఇతన్ని తగినవిధంగా శిక్షించండి!' అంటూ నీ కంపెనీ నీ మెడనూ, మాంచి సర్జికల్ నైఫ్‌నూ మా చేతికి అందించేస్తుంది! అప్పుడు.."

"నో! నో! నో!" చిత్తరంజన్ అరిచాడు. తన ఆజ్ఞ మేరకు ఇంకా పద్మాసనంలోనే వున్న అతన్ని శివరాం చిరునవ్వుతో చూశాడు. తను ఒకటి రెండుసార్లు ప్రదర్శించిన ఆగ్రహంకన్నా తన చిరునవ్వు అతన్ని హడలగొట్టేస్తుందని శివరాంకి తెలుసు....

"ఇది అన్యాయం! ఈపనిని చేయమని నన్ను బ్రెయిన్ వాష్‌చేసి పుష్కలంగా డబ్బిచ్చిన కంపెనీ చివరికి

నన్ను నాశనం చేయడం అన్యాయం" చిత్తరంజన్ ఆవేశంతో అరిచాడు.

"అన్యాయాన్ని యెదిరించు చిత్తరంజన్!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

చిత్తరంజన్ అర్థంకానట్టు చూశాడు. "ఎలా? ఎలా ఎదిరించాలి? ఏదీ వ్రాతమూలకంగా కంపెనీ నాకు ఇవ్వలేదు."

"నువ్వు వ్రాతమూలకంగా ఇవ్వు, చిత్తరంజన్." శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"నే....నా....?" చిత్తరంజన్ గొణిగాడు.

"యస్! కంపెనీ స్వార్థంకోసం నిన్ను ఎప్పుడు ఎట్లా ఉపయోగించుకుందో వివరంగా రాయి!"

చిత్తరంజన్ అనుమానిస్తూ చూశాడు. "రాస్తే.... నేను ఇరుక్కుపోతాను!" కంగారుగా అన్నాడు.

"నువ్వు ఇప్పటికే పకడ్బందీగా ఇరుక్కుపోయావ్!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు. "ఎందుకంటే, ఈ కథంతా నువ్వు రాయకపోయినా నేను డిటెయిల్డు రిపోర్టుగా రాస్తాను; కానితీరాలి! అయితే, నువ్వే రాసి ఇవ్వడంవల్ల నీ నిజాయితీ వ్యక్తమవుతుంది. దాదాపు శిక్ష లేకుండా నువ్వు తప్పించుకుంటావ్. మరో లాభం యేమిటంటే ఈ కథ బైటికి పొక్కగానే 'ప్రోబ్', 'ఇండియా టు డే', 'సన్ డే', 'ఆన్ లుకర్', 'వీక్' వగైరా పత్రికలన్నీ నిన్ను ఇంటర్వ్యూ చేస్తాయి. నిర్భయంగా నిజం చెప్పి "డ్రగ్ రాకెట్" నుంచీ దేశాన్ని కాపాడిన నిన్ను హీరోగా చిత్రిస్తాయి. మరో ప్రచురణ సంస్థ ఆదరాబాదరా నీ దగ్గరకు పరిగెట్టుకొస్తుంది. "ఫుల్ డిస్క్లోషర్"తో ఈ విషయంమీద నీచేత నవల రాయి

స్తుంది...."

"నిజంగానే....అంటారా?" చిత్తరంజన్ అడ్డు తగిలాడు.

"నేను అనడంకాదు, నువ్వే ఆలోచించు. బోఫోర్స్, ఫెయిర్ ఫాక్స్ గందరగోళాల్లో మన పత్రికలు ఎలాంటి పెద్ద కాత్తీల్ని నిర్భయంగా ఏకేస్తున్నాయో గుర్తు చేసుకో!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అయితే రాయమంటారా?" సుడిగాలిలో తగులుకుని ఉక్కిరి బిక్కిరయిపోతున్నట్టున్న చిత్తరంజన్ ఆశగా అడిగాడు.

"నీ యిష్టం! మేం బలవంతం చేయం. రెండు మార్గాలు నీకు చూపించాను. ఏ మార్గంలో వెళ్ళాలో నిర్ణయించుకునేది డ్యూటీ, విజ్ఞతా నీవి! ఎందుకంటే నువ్వు స్టేట్ మెంటు ఇవ్వకపోతే మరేం ఫర్వాలేదు. రేపొద్దున ప్రశ్నలకు సమాధానాలుగా మా ఎక్స్‌పర్టు నీ చేత పూర్తిగా కక్కించి రికార్డు చేస్తారు!"

"సార్....మిమ్మల్ని నమ్ముతాను. కుర్రవాణ్ని. నా భవిష్యత్తుని కాపాడండి. అంతా, అంతా రాస్తాను!" చిత్తరంజన్ ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

"గుడ్. తెలివయిన నిర్ణయం. అంతా వివరంగా రాయి. ఐ వాంట్ ఫుల్ డిస్క్లోజర్! నీ కంపెనీ వ్యక్తి ఎప్పుడు, ఎక్కడ నీకు యేం చెప్పాడో, ఎప్పుడు ఎంతెంత ఇచ్చాడో, ఎవరి సమక్షంలో ఇచ్చాడో ఎందుకిచ్చాడో, ఇస్తున్నప్పుడు కూచున్నాడో, నుంచున్నాడో — పూర్తిగా, యాక్షన్ పార్టు కూడా రాయి. ఎంత వివరంగా సాగదీసి రాస్తే అంత నిజంగా

అది కనిపిస్తుంది!"

"సార్, కాళ్ళు పట్టేశాయి....లేవొచ్చా?" చిత్తరంజన్ బెరుకు బెరుకుగా అడిగాడు.

శివరామ్ పగలబడి నవ్వాడు. "ఉన్నట్టుండి నువ్వు ఉరుకులూ, పరుగులూ ఎత్తడానికి వీల్లేకుండా, కాళ్ళు నీకు సహకరించకుండా వుండటానికి గోడకుర్చీ, పద్మాసనం వేయించాను. గెటప్. సోఫాలో కూచో!"

చిత్తరంజన్ రెండు చేతుల సహాయంతో కాళ్ళని విడదీసి పళ్ళ బిగువున మెల్లిగా కదిలాడు. విల్లులా వొంగిన కాళ్ళతో నడిచి, సోఫాలో కూలబడ్డాడు. శివరామ్ లేచి అతని ముందు ధ్వజ స్తంభంలా నిలబడ్డాడు.

"చిత్తరంజన్, లెదర్ బ్యాగ్ లో వున్న నీ కంపెనీ లెటర్ హెడ్స్ తీసుకో. శుభ్రంగా అంతా రాయి. ఈ క్షణంనుంచీ నువ్వు ఎలాగా కామన్ హెల్తు కంపెనీలో చచ్చినా పనిచేయవని నాకు తెలుసు! అంచేత గంభీరమైన పదజాలంతో, రాజీనామా ఉత్తరం కూడా రాయి. డబ్బున్న దుర్మార్గుల, స్వార్థపరుల పాపఫలితంలో పాలు పంచుకోడం ఇష్టంలేకా, దేశానికీ, సోదర మానవులకూ ద్రోహం చేయడం ఇష్టంలేకా ఉద్యోగానికి స్వచ్ఛందంగా రాజీనామా యిస్తున్నట్టు ఉద్రేకపూరితంగా రాయి!"

చిత్తరంజన్ ఆవేశంతో శివరాం వైపు చూశాడు. అతని కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. "థాంక్యూ ఫర్ ది అడ్వైజ్ సార్!"

"ఫర్గెటిట్! రేపొద్దున పదవిలోంచీ పీకిపారేసి, తన్ని తగిలేస్తారని నికరంగా తెలిసిన మంత్రి ముందు చూపుతో ఇవాళే రాసి, పత్రికలకి కూడా విడుదల

చేసిన 'రాజకీయ రాజీనామా' పత్రంలా నీ రాజీనామా వుండాలి!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

మొట్టమొదటిసారిగా చిత్తరంజన్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. వణకడం మానేసిన చేత్తో రాయడం ప్రారంభించాడు. శివరాం అతన్నే తదేకంగా చూస్తూ సిగరెట్ వెలిగించాడు.

• • •

చిత్తరంజన్ రాసినదాన్ని శివరాం జాగ్రత్తగా చదివాడు. చివర అతను రాసిన రాజీనామా ఉత్తరాన్ని చదువుతూ చిరునవ్వుతో తల పంకించాడు. మెల్లిగా తలెత్తి అతనివేపు చూశాడు. తను రాసిన ఆన్సర్ పేపర్లని తన సమక్షంలోనే దిద్దుతున్న కోపిష్టి టీచర్ని చూస్తున్న విద్యార్థిలా చూస్తున్నాడు చిత్తరంజన్.

"చిత్తరంజన్, అంతా బాగానే రాశావ్. అయితే రెండు విషయాలు మరిచిపోయావ్ ...." శివరాం సాలోచనగా అన్నాడు.

చిత్తరంజన్ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"ఎక్స్‌పయిర్డు మందులకు కొత్త స్టాకు అందించే వ్యాపారం, ఏయే ఊళ్ళలో ఏయే షాపుల్లో ఏయే, పేర్లతో చేశావో రాయలేదు. రెండు: నువ్వు సప్లై చేసిన ఫ్రెష్ స్టాకు అమ్మకం జరగకుండా ఆపాలన్న సూచనని నువ్వు వ్యక్తం చేయలేదు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

చిత్తరంజన్ నాలుక కొరుక్కుంటూ చూశాడు.

"ఎక్కడేనా ఇరికించమంటారా?"

"వద్దు. వేరే కాగితాల్లో షాపుల లిస్టు రాయి. తతిమ్మాది నేను చేసుకుంటూ..." శివరాం ఆగి అతన్ని అదోలా చూశాడు. "చిత్తరంజన్, ఈ వ్యాపారం

నువ్వొక్కడివే చేస్తున్నావా? యింకా యెవరేనా నీ లాంటివాళ్ళున్నారా?"

"లేరు...."

"వాట్?" శివరాం ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"నన్ను నమ్మండి. అబద్ధం ఆడే అవసరం నాకు ఇప్పుడు లేదు! ముందట ఆంధ్రా, కర్ణాటకా, తమిళ నాడూ, కేరళా చూడమన్నారు. మా కంపెనీ—వి మీన్—కామన్ హెల్తు కంపెనీ బిజినెస్ నార్తు ఇండియాకి వ్యాపించలేదు "

"ఆల్ రైట్....దక్షిణాదిలో ఏయే రాష్ట్రాలు ముగించావ్?" శివరాం అడ్డొస్తూ అడిగాడు.

"నా షెడ్యూల్ ప్రకారం ఆంధ్రా ఏరియా ఈ నెలాఖరులోగా పూర్తవుతుంది. ఇంక ఒక జిల్లా మాత్రం వుంది. తరవాత కర్నాటక...."

"మన రాష్ట్రం ఇంకా దాటలేదంటావ్?" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"యస్సర్...."

"రైట్....మిగతా రాష్ట్రాల సంగతి రేపు సాయంత్రానికల్లా మా పద్ధతుల్లో మేం కనుక్కుంటాం.... కమాన్....లిస్టు రాయి!" శివరాం హెచ్చరిస్తూ సిగరెట్ వెలిగించాడు. చిత్తరంజన్ బ్యాగ్‌లోంచి డైరీ పైకి లాగాడు....

రెండోవిడత చిత్తరంజన్ అందించిన కాగితాల్ని తో సారి చూసి, శివరాం మంచంమీంచి లేచాడు. చిత్తరంజన్ పక్కనే సోఫామీదున్న లెదర్ బాగ్ తెరిచి, అతనిచ్చిన కాయితాలన్నింటినీ అందులో పడేశాడు. ఆశ్చర్యంగా తనవేపే చూస్తున్న చిత్తరంజన్ని చిరు

నవ్వుతో చూశాడు.

"చిత్తరంజన్, క్వీన్స్ లాడ్జి గదిలో నువ్వు స్టోర్ చేసిన సరుకునీ, నీ లెదర్ బాగ్ నీ నేను స్వాధీనం చేసుకుం టున్నాను...."

"నాకు.... వేరే బాగ్ .... లేదు .... నా పర్సు...." చిత్తరంజన్ దీనంగా అన్నాడు.

"ఈ బాగ్ తో ఇంక నీకు పని వుండదు. నీ పర్సుతో నాకు పనిలేదు! మంచం కిందున్న సూట్ కేసులో శాంపిల్స్ ఎక్స్ట్రా వున్నాయా?"

"లేవు.... అన్నీ లాడ్జిగదిలో...."

"గుడ్!" అంటూ శివరాం లెదర్ బాగ్ కంపార్టు మెంటులోంచి తీసిన పర్సుని చిత్తరంజన్ పక్కనే సోఫా మీద పడేలా విసిరాడు. మంచంమీద కూచుని టెలి ఫోను రిసీవర్ అందుకున్నాడు. హోటల్ ఆపరేటర్ నిద్రమత్తు కంఠం అతని చెవిలో సన్నగా పలికింది. తనకి కావాల్సిన నంబరు చెప్పి శివరాం సిగరెట్ వెలిగించాడు. అయోమయంగా తనవేపు చూస్తూ చేతులు నలుపుకుం టున్న చిత్తరంజన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. తన చిరు నవ్వుకు అర్థం తెలీని అతని నిస్సహాయతని శివరాం తృప్తి కరంగా గమనించాడు. అతని చెవిలో ఫోన్ రింగవుతున్న శబ్దం వినపడింది.

తన ప్లాను వివరాలేమీ తెలీని ఆత, వొంటరిగా అక్క డెక్కడో వున్న అత ఉనికిపాట్లు పడుతోన్నట్టుంది. రెండు క్షణాల్లో ఆమె కంఠం అతని చెవిలో ప్రతిధ్వనిం చింది.

"కమీషనర్ కపాలి స్పీకింగ్..." ఆమెకి మాట్లాడే అవకాశం ఇవ్వకుండా శివరాం ప్రారంభించాడు. "ఇన్స్

పెక్టర్ కపూర్, సజ్జెట్ మనం అనుకున్నట్టే అప్రూవర్ గా మారిపోయాడు. పొద్దుటే ఆరుగంటలకి అతను హోటల్లోంచీ ఇవతలకి నడుస్తాడు. అతన్ని ఫాలో చేయండి....”

“.........”

“చెప్తాను: న్యూస్ పేపర్ని పొడుగ్గా చుట్టి కత్తిలా పట్టుకుని చిత్తరంజన్ సరిగ్గా ఆరుగంటలకు ఇవతలికి నడుస్తాడు. ఆ క్షణంనుంచీ అతన్ని ఫాలో చేయాలి; మళ్ళీ నేను ఉత్తరువు ఇచ్చేదాకా! ఏంచెయ్యాలో, యెక్కడికెళ్ళాలో అతనికి నేను చెప్తాను. అతను యెక్కడికి వెళ్ళినా సరే, ఆరితేరిన మన డిటెక్టివ్స్ అతన్ని నీడలా వెంటాడాలి. మన డిపార్టుమెంటు కళ్ళనుంచీ దూరం అవడం అతనికి ప్రమాదం. అతనికి ప్రమాదం సంభవిస్తే, అసలు దోషులు తప్పించుకుంటారు....”

“.........”

“ఖచ్చితంగా! అతను అమెరికా వెళ్ళినా సరే! అయితే నా సూచనల్ని చిత్తరంజన్ నిర్లక్ష్యం చేయడన్న నమ్మకం నాకుంది! బైదిబై క్వీన్స్ లాడ్జిగదికి తాళంవేసి సీల్ చేశారా?”

“.........”

“వెరీగుడ్! ఇరవై నాలుగ్గంటలూ ఆ గదిని మనవాళ్ళు కాపలా కాయాలి. ఆ గదికోసం ఎవరు వచ్చినా ఆరా తీయాలి...లాడ్జి వోనరు నోరు విప్పకుండా కంట్రోల్ చేయాలి....”

“......”

“పూర్తిగా! రైట్. ఉంటాను. పొద్దుటే ఆ సాంపిల్స్ని ఢిల్లీ పంపుదాం. గుడ్ నైట్!” రిసీవర్ని పడేసి

శివరాం చిత్తరంజన్ని నవ్వుతూ చూశాడు.

చిత్తరంజన్ వెర్రివాడిలా చూశాడు. "సార్.... మీరు చెప్పినట్టు....అన్నీ రాసిచ్చాను. మళ్ళీ....నన్ను ఫాలో...."

"గుడ్! నా మాటల్ని బాగా ఫాలో అయ్యావు. ఆలస్యం చేయకుండా మా దర్యాప్తు ప్రారంభిస్తాం. సంగతి తెలీగానే కంపెనీ నిన్ను కల్సుకోడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. తన నేరానికి ప్రత్యక్ష సాక్షి అయిన నిన్ను తుదముట్టించే ప్రయత్నం చేస్తుంది. అందుకే మా డిటెక్టివ్లు అనుక్షణం నిన్ను ఫాలో అవుతారు. వాళ్ళే నీకు సెక్యూరిటీ. అఫ్‌కోర్స్....వాళ్ళు నీకు అవుపించరు...." శివరాం ఆగాడు.

"అయితే....నన్నేం చేయమంటారు?" చిత్తరంజన్ దీనంగా అడిగాడు.

"రైలుబండికి పట్టాలు వేసినట్టు, నీ మార్గం నేను నిర్ణయిస్తాను. నేను నడవమన్నట్టు నువ్వు నడవాలి. పట్టాలు తప్పితే ప్రమాదం!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

చిత్తరంజన్ ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూ చూశాడు. భయం, ఆత్రుతా అతని మొహంమీద చెమటపూసలుగా ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి. శివరాం అతని కళ్ళల్లోకి తదేకంగా చూశాడు.

"పొద్దుటే సరిగ్గా ఆరుగంటలకు ఈ హోటల్లోంచి వెళ్ళిపో. న్యూస్ పేపర్ని అడ్డంగా, పొడుగ్గా కత్తిలా చుట్టు. దాన్ని చేతిలో పట్టుకో. తిన్నగా స్టేషను కెళ్ళు. ట్రెయిన్ తయారుగా వుంటుంది. తిరుపతికి టికెట్టు కొనుక్కో. తిరుపతిలో దిగేయ్. నడుస్తూ ఏడుకొండలూ ఎక్కి తిరుమల చేరుకో. అక్కడ కళ్యాణకట్టలో

గుండు గీయించుకో. దమ్మిడీ ఖర్చు అవకుండా నీకు అక్కడ గుండు తయారవుతుంది...."

"సార్....ప్లీస్...." చిత్తరంజన్ కంగారుగా అడ్డు తగిలాడు.

"అడ్డు చెప్పకు!" శివరామ్ కంఠం మిలిటరీ ఆఫీసరు కంఠంలా నిర్దాక్షిణ్యంగా ధ్వనించింది. "తరువాత, పాతికరూపాయల టికెట్టూ అదీ కొనకుండా 'జనతా క్యూ'లో గుళ్ళో కెళ్ళు. ఏదో యాత్రికుడి రూపంలో మా డిపార్టుమెంటు నిన్ను నీడలా వెంటాడుతూనే వుంటుంది. రెండో రోజు కిందికి, తిరుపతికి దిగేయ్. కపిల తీర్థం వెళ్ళు. అక్కడ చాలామంది అయ్యప్ప భక్తులు పోగవుంటారు...."

"ప్లీస్...."

"వేంకటేశ్వర స్వస్థానమైన తిరుపతిలో చాలామంది అయ్యప్ప భక్తులూ, దీక్ష యిచ్చే 'గురుస్వాములూ' వుంటారు. గురువుని పట్టుకో. అయ్యప్పదీక్ష తీసుకో. ఏదో గుంపుతో కలిసి శబరిమలై యాత్ర వెళ్ళిపో. మకర జ్యోతి దర్శనం అయ్యేదాకా అక్కడే వుండిపో. ఆ "జ్యోతి" రోజు నీకు ఏం చేయాలో తెలియచేయబడుతుంది..."

"సార్....నేను....నన్ను...." చిత్తరంజన్ తడబడుతూ అడ్డుతగిలాడు.

తను చెప్పిందంతా నమ్మలేకా, నమ్మకుండా వుండలేకా సతమతమైపోతున్న చిత్తరంజన్ మొహంలోకి శివరాం తీక్షణంగా చూశాడు. "చిత్తరంజన్, నీ క్షేమం కోసం నిన్ను రకరకాల భక్తుల్లో కలిసిపొమ్మంటున్నా. నా సూచనల్ని ఏమాత్రం నిర్లక్ష్యం చేసినా, మరుక్షణం

నాకు తెలిసిపోతుంది. నిన్ను అప్రూవర్ హోదానుంచీ అపరాధి హోదాకు డిమోట్ చేస్తాం!"

"సార్....ప్లీజ్....మరో మార్గం చెప్పండి!" చిత్తరంజన్ ప్రాధేయపడ్డాడు.

శివరాం కిటాలువ మంచంమీంచీ లేచాడు. దగ్గరగా నడిచి, అతనిముందు శీవిగా నిలబడ్డాడు. తలకొద్దిగా క్రిందికి వాల్చి అతని మొహంలోకి తదేకంగా రెప్ప వేయకుండా చూశాడు.

"చిత్తరంజన్, పట్టుతప్పితే ప్రమాదం!" అన్నాడతను స్పష్టంగా.

7

హైదరాబాద్.

టాక్సీ ఆగింది. శివరాం దిగాడు. అతని చేతిలోంచీ ఇరవై రూపాయలనోటు డ్రైవర్ వొళ్ళో పడింది. శివరాం నిర్లక్ష్యంగా వెనక్కి తిరిగాడు. సిగరెట్ పీకని క్రిందపడేసి బూటుకాలితో నొక్కుతూ యెదురుగా వున్న తెల్లటి బిల్డింగ్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. కామన్ హెల్తు ఫార్మస్యూటికల్స్—అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీస్....

శివరాం పోర్టికోలోంచీ వరండా పైకి యెక్కాడు. రిసెప్షన్ కౌంటర్ వెనక కూచున్న యువతి అతన్ని చూడగానే లేచినిలబడింది. శివరాం ఆమెవైపు నడిచాడు. ఎర్రగా, బొద్దుగా ఆరోగ్యంగా అవుపిస్తున్న ఆకారం. రిసెప్షనిస్ట్ 'కామన్ హెల్తు' తయారు చేస్తున్న టానిక్స్ కాకుండా ఇతర కంపెనీల టానిక్కూ అవీ వాడుతూ వుండివుండాలి! శివరాం నవ్వుతూ ఆమె ముందు ఆగాడు.

"యస్?" అందామె చిలకలా.

"మిస్, ప్రొప్రయిటర్ గార్ని కలుసుకోవాలి......." చేతిలోని బ్రీఫ్ కేస్‌ని కౌంటర్ మీద పెడుతూ అన్నాడు శివరాం.

"మీరు...."

"సౌత్ ఇండియన్ ఫార్మస్యూటికల్స్ వెల్ఫేర్ సొసైటీనుంచీ వస్తున్నా."

రిసెప్షనిస్టు కళ్ళు చిట్లించింది. "అలాంటి సొసైటీ వున్నట్టు వినలేదు ...."

"వినిపించడానికే వచ్చాను!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

ఆమె మాట్లాడకుండా అతనికి గోడవారగా వున్న సోఫా చూపించింది. టెలిఫోన్ రిసీవర్ని అందుకుంది. ఆమె మాటలు విననట్టు నటిస్తూ శివరాం సిగరెట్ వెలిగించాడు; కిటికీవైపు తిరిగి.

"ప్రొప్రయిటర్ గారు బిజీగా వున్నారు. మీరు వచ్చినపని చెప్తే, ఆలోచించి, ఈ వారం తర్వాత మీకు అపాయింట్‌మెంట్ ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తారు...." అందామె రిసీవర్ని పెట్టేసి.

శివరాం మెల్లిగా ఆమెవైపు తిరిగాడు. నవ్వుతూ ఆమె సుంద్రటి మొహంలోకి చూశాడు. "వెల్ఫేర్ సొసైటీకి యే చందానో అడగడానికి నేను వచ్చి వుంటానని మీ ప్రొప్రయిటర్ అనుకున్నాడు. అవునా?"

ఆమె పెదవులు చిరునవ్వులో కదిలాయి. ఔను అని ఆమె కళ్ళు అతనికి చెప్తున్నాయి.

శివరాం తటాలున కౌంటర్ మీదున్న బ్రీఫ్ కేసుని అందుకున్నాడు. పక్కకి తిరిగి మెట్లవైపు జోరుగా అడుగులేశాడు.

"మిస్టర్!"

శివరాం వెనక్కి తిరిగి రిసెప్షనిస్టువైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"ప్రొప్రయిటర్ ఇప్పుడు యెవర్నీ చూడరు...."

"ఫరవాలేదు. నేనే అతన్ని చూస్తాను!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అదికాదు...."

శివరాం ఆమెని పూర్తిగా మరిచిపోయి చకచకా మెట్లెక్కసాగాడు. రెండునిమిషాల్లో రెండో అంతస్థులో 'ప్రొప్రయిటర్' బోర్డున్న గదిముందు ఆగాడు. సిగరెట్ని పెదాలమధ్య ఇరికించి, హాండిల్ని తిప్పి, తలుపుని బలంగా లోపలికి తోశాడు. క్షణంలో లోపలికి దూరి తలుపుని వదిలేశాడు. చిన్నగా చప్పుడుచేస్తూ తలుపుమూసుకుంది.

వెడల్పాటి టేబుల్ ముందూ, వెనకా ఎదురెదురుగా కూచున్న ఇద్దరు వ్యక్తులు తలలుతిప్పి చూస్తున్నారు. ఖాకీ యూనిఫామ్‌లో వున్న వ్యక్తి ఫ్లాస్కులోంచీ టీ వొంచడం మానేసి తలతిప్పి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు.

"ఎవరు?" బొంగురు కంఠంతో విసుగ్గా అడిగిన వ్యక్తిని శివరాం తదేకంగా చూశాడు. లావుపాటి విగ్రహం. వెడల్పాటి మొహం. గోల్డ్‌ఫ్రేమ్ కళ్ళద్దాలు. సన్నటి మీసాలు. తలమీద తెల్లటి బొచ్చుటోపీ.

శివరాం నెమ్మదిగా పెదాలమధ్యనుంచీ సిగరెట్ని ఇవతలికి లాగాడు. తెల్లటి పళ్ళని అతనికి చూపిస్తూ చిరునవ్వు నవ్వాడు. "వెల్‌ఫేర్ సొసైటీ...."

"ఇందాకే చెప్పాను. వచ్చిన పనేమిటో చెప్పి వెళ్తే

వచ్చేవారం...."

"నా క్యాలెండర్లో వెళ్ళేవారాలేగానీ, వచ్చేవారా లుండవ్!" శివరాం అడుక్కిగిలాడు.

"వాటీస్ దిస్? డోంట్ డిస్టర్బ్!"

"ఈక్షణంలో నాచేత డిస్టర్బ్ చేయబడకపోతే, జీవితాంతం విచారిస్తావ్, వామన్రావ్!" శివరాం ఏక వచనంలో అన్నాడు.

వామనరావు, లక్షలాది రూపాయల విలువ కలిగిన కామన్ హెల్త్ ఫార్మస్యూటికల్స్ సోల్ ప్రొప్రయిటర్ నిప్పులు కక్కుతూ చూశాడు. అతని మొహం ఎర్రగా కందిపోయింది.

"యూ...."

"నీ శిష్యుడు జోగీశ్వర్, రత్నకుమార్, తాండ వేశ్వర్ — లేకపోతే చిత్తరంజన్ అపాయంలో ఇరు క్కున్నాడు, ఆ విషయం నీకు చెప్పమన్నాడు. ఇప్పుడు చెప్పు: వారంరోజుల తర్వాతే, వీలుంటే నే అపాయింట్ మెంట్ ఇస్తావా?" అన్నాడు శివరాం.

వామనరావు ఉలిక్కిపడలేదు. అతని కనుబొమలు కొద్దిగా కదిలాయి. టేబుల్ మీదున్న అతని చేతులు విడిపోయి మళ్ళీ కలుసుకున్నాయి.

"ఏమిటీ నాటకం?" తగ్గుస్వరంతో బెదిరింపుగా అన్నాడతను.

శివరాం ఆఖరి దమ్ములాగి సిగరెట్ ని నిర్లక్ష్యంగా గది మూలకి విసిరాడు. కోపంగా తనవైపు చూసి తివాచీ మీదే పడిన సిగరెట్ పీకను వెంటాడిన కాకీ వ్యక్తిని చిరునవ్వులో చూశాడు. చూపుల్ని మెల్లిగా వామన రావు వైపు తిప్పాడు.

“చిత్తరంజన్ చేత నువ్వాడిస్తున్న బహుపాత్రాభినయంలో కూడిన నాటకం గురించి సమీక్షించే మరో నాటకం! ఆ సమీక్షని నువ్వొక్కడివే వింటే నీకు మంచిది. నీ యెదురుగా కూచున్న ఆ పెద్దమనిషి సమక్షంలో వింటే లోకానికి మంచిది. నీకు మంచిచేసుకుంటావో, లోకానికి మంచిచేసుకుంటావో తేల్చుకో!” శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

క్షణకాలం వామనరావు మౌనంగా వుండిపోయాడు. ఇంతసేపూ శివరాం కళ్ళని లోతుగా పరిశీలిస్తున్న అతని కళ్ళు యెదురుగా కూచున్న పెద్దమనిషివైపు తిరిగాయి.

“ధర్మారావుగారూ, తరవాత కలుసుకుందాం.... ఫోన్ చేస్తాను...” వామనరావు మెల్లిగా అన్నాడు.

క్షణంసేపు అనుమానించి ధర్మారావు పైకిలేచాడు. మౌనంగా గుమ్మంవైపు నడిచాడు. అతని కళ్ళు ఉగ్రంగా శివరాంవైపే చూస్తున్నాయి. శివరాం అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. ఎడంగా జరిగి తలుపు తెరిచి కిందికి వొంగుతూ దయచేయమన్నట్టు అతనికి చెయ్యి చూపించాడు. బుసకొడ్తూ ధర్మారావు నిష్క్రమించాడు.

తలుపుకి జార్లాబడి శివరాం సిగరెట్ వెలిగించాడు! తనకి మేలుచేసుకోడానికే నిశ్చయించుకున్న వామనరావుని చిరునవ్వుతో చూశాడు.

“డోంట్ స్మోక్!” వామనరావు హుంకరించాడు.

“సారీ. ఈ క్షణంనుంచీ నీకు నచ్చని పనులే చేస్తూ వుంటాను. అయినా నువ్వు చచ్చినట్టు భరిస్తావు!” శివరాం నవ్వుతూ అతని ముందుకు నడిచాడు. ఇందాకా ధర్మరాజు కూచుని వేడెక్కించిన కుర్చీలో కూచుని కాలుమీద కాలేసుకున్నాడు.

"సౌత్ ఇండియన్ ఫార్మస్యూటికల్స్ వెల్ ఫేర్ సొసైటీ అంటూ ఏవో కథలు చెప్పావ్! నిజం చెప్పు: ఎవర్నువ్వు?" వామనరావు ప్రశ్నించాడు.

శివరాం అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు. "అయామ్ శివరాం...."

"ఎందుకొచ్చావ్?"

"పెద్ద ప్రశ్నే వేశావ్. ఎందుకొచ్చానో ఒక ముక్కలో చెప్పగలను. నీకు అర్థంకాదు. వెనకటికి యెవరో ఋషి, ఎవరో రాజుకి పురాణం చెప్పినట్టు అంతా వివరంగా చెప్తాను. చెప్పాల్సింది చెప్పాక, నేను ఎందుకు వచ్చానో నీకు శుభ్రంగా అర్థమవుతుంది!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

వామనరావు కళ్ళద్దాలగుండా నిదానించి చూస్తూ వుండిపోయాడు. తన ఆశ్చర్యాన్ని, కంగారునీ బైట పడకుండా దాచుకుంటూ వ్యవహరించడం వామనరావుకి బాగా అలవాటైందని శివరాం గుర్తించాడు. నివురుగప్పిన నిప్పులా, నీళ్ళలో మునిగిన రాయిలా వుండే ఇలాంటి వ్యక్తులు అంత సులభంగా ఇతర్లకి లొంగరు. అయితే, ఆ నిప్పుని ఆర్పేసి, రాయిని దుమ్ము దుమ్ముచేసే శక్తి ప్రస్తుతం తన దగ్గరుంది.

"నువ్వు చెప్పేదేమిటో నేను వినాలంటే, ఒక షరతుని నువ్వు పాటించాలి...." వామనరావు శివరాం కళ్ళల్లోకి చూస్తూ అన్నాడు.

శివరామ్ కనుబొమల్ని పైకి లేపాడు. "ఏమిటది....?"

"నన్ను నువ్వు నువ్వు అంటున్నావ్. 'మీరు' అని

గౌరవించాలి!"

శివరాం పగలబడి నవ్వాడు. తటాలున నవ్వు ఆపేసి అతని కళ్ళల్లోకి చూశాడు. "మీరు అని సంబోధించ డానికి తగిన వ్యక్తితో నేనెప్పుడూ వ్యవహారం జర పను! నాచేత గౌరవింపబడే అర్హత నీలో లేదు వామ న్రావ్!"

వామనరావు ఆగ్రహంతో ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూ చూశాడు. కోపం పొట్లగిత్త బుసలా అతనిలోంచీ బయటపడింది. "ఆల్ రైట్! ఏమిటి నీ వ్యవహారం?"

"నీ శిష్యుడు చిత్తరంజన్ జోగీశ్వర్ పేరుతో 'శుశ్రుత్ జోగీ' ఏరియా ఇన్‌స్పెక్టర్ గా, రత్నకుమార్ పేరుతో దక్షిణ్ ఫార్మస్యూటికల్స్ కౌన్సిలిగా, తాండ వేశ్వర్ పేరుతో హీలర్ ఆఫీసరుగా డ్రామా ఆడు తున్నాడు. అది...."

"అది నాకు సంబంధించిన వ్యవహారం కాదు...." వామనరావు ఆగి, అప్పుడే గుర్తుకొచ్చినవాడిలా బంట్రోతు వేపు చూశాడు. "గరుడయ్యా, వెళ్ళి నీ పని చూసుకో ..." అన్నాడు.

గరుడయ్య తలుపు తెరుచుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

"శుశ్రుత్ జోగీ వాళ్ళ తయారీ శుకోలిన్ కీ, దక్షిణ్ వారి సుగో ఖరీదయిన ఇంజెక్షన్ కీ, హీలర్ వారి మరో ఇంజెక్షన్ కీ — కాలం తీరిపోయినవాటికి 'కొత్తవి సప్లై చేస్తున్నాడు నీ శిష్యుడు. నీ కంపెనీ మందులు కాని వాటిని నీ శిష్యుడు ఎందుకు రీప్లేస్ చేస్తున్నాడు?" శివ రాం ప్రశ్నించాడు.

"చిత్తరంజన్ అలాంటి పని చేయడు. ఒకవేళ చేసి వుంటే దానికారణం అతన్నే అడుగు!" వామనరావు

హుంకరించాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "సాధారణంగా, శిష్యుడితో మాట్లాడకుండా ఎవరూ గురువుదగ్గరికి రారు!"

"ఆల్ రైట్! ఎవడో శివరాముడో, చెంచురాముడో అడిగే పనికిమాలిన ప్రశ్నలకి నేనెందుకు సమాధానం యివ్వాలి? యింతికీ యెవర్నువ్వు? హూ ది హెల్ ఆర్ యూ?"

శివరాం కుర్చీలో ముందుకు వాలాడు. వామనరావు కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూశాడు. "వామనరావ్, నువ్వు ఆర్ ఏ డబ్ల్యూ గురించి విన్నావా?"

వామనరావు అర్థంకానట్టు చూశాడు.

"రీసెర్చ్ అండ్ అనాలిసిస్ వింగ్, గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఇండియా, న్యూఢిల్లీ. పారసిటమాల్ మాత్రలంటూ నీ కంపెనీ మార్కెట్లోకి తోసిన మైదాపిండి మాత్రల్ని, "సి" విటమిన్ పేరుతో సాపులన్నీ నింపేసిన శనగపిండి మాత్రల్ని ఇంకా చాలా కంపెనీలు తయారుచేసిన చాలా చాలా మాత్రల్ని అనలైజ్ చేసి, చెత్తాచెదారంగా ఆర్.ఏ. డబ్ల్యూ నిర్ధారించింది...." వామనరావు కళ్ళని క్షణకాలం పొరల్లా కప్పిన భావాన్ని చూస్తూ శివరాం ఆపేశాడు.

"నువ్వు....మీరు....ఆర్. ఏ. డబ్ల్యూ తాలూకా?" అప్రయత్నంగా వామనరావు అడిగాడు.

తను వూహించిన ప్రశ్నని ఖచ్చితంగా అడిగిన అతన్ని శివరాం చిరునవ్వుతో చూశాడు. "నేను నా తాలూకే!"

"వాట్ డూ యూ మీన్?" వామనరావు కళ్ళు చిట్లించాడు.

"అనువన్నప్పుడు అవసరమయిన విషయాన్ని ఆర్.ఏ. డబ్ల్యూకీ, సిబిఐకీ అందజేసే ఫ్రీలాన్స్ మానవుణ్ని!" శివరాం నవ్వుతూ వివరించాడు. తన నవ్వు వామనరావు తలలో డప్పులు మోగిస్తుందని అతనికి తెలుసు.

వామనరావు తటాలున కుర్చీలోంచీ లేచాడు. లావుగా, ఎత్తుగా వున్న వామనరావుని శివరాం రెప్ప వేయకుండా చూశాడు.

"గెటౌట్!" వామనరావు గర్జించాడు.

"ఇఫ్ ఐ గెటౌట్ అఫ్ హియర్, యూ విల్ ఎంటర్ ది జైల్!"

శివరాం కంఠం ఖంగుమంది. అతని చెయ్యి బ్రీఫ్ కేస్‌ని టేబుల్ మీద పడేసింది. వామనరావు తేరుకుని మాట్లాడేలోగా బ్రీఫ్ కేసు తెరిచి, మడత పెట్టిన కాగితాల్ని అతని ముందుకు విసిరాడు.

"సీరియల్ నవలలా, నీ శిష్యుడు అంతా వివరంగా రాశాడు. ఈసారి నోరు తెరిచే ముందు ఆ ఫోటో స్టాట్ కాపీల్ని చదువుకో...!" అంటూ శివరామ్ పైకి లేచాడు.

అప్రయత్నంగా వామనరావు తన ముందున్న కాగితాల్ని అందుకుని విడదీశాడు. అప్రయత్నంగా చదవడం ప్రారంభించాడు. అప్రయత్నంగా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. ఊపిరి బిగబట్టి చదువుకుపోతున్న అతన్ని తృప్తికరంగా చూస్తూ శివరామ్ గోడవారగా వున్న చిన్న టేబుల్ దగ్గరగా నడిచాడు. ఫ్లాస్కులో గరుడయ్య సిద్ధంగా వుంచిన టీని కప్పులోకి పోసుకున్నాడు.

* * *

తన యెదురుగా కూచుని శాంతిమయంగా సిగరెట్

పిలుస్తున్న శివరాం మొహంలోకి వామనరావు అయోమయంగా చూశాడు. చిత్రరంజన్ చేతిరాత అతని నుదురుమీద గీతల్ని సృష్టించింది.

"ఏమిటిదంతా....?" వామనరావు కంఠంలో ఇందాకటి దర్పం, ధైర్యంలేవు.

"నీ కంపెనీ మందులకి కాకుండా ఇతర్ల వాటికి కొత్త ప్రాక్స్ అందించే యేర్పాటు ఎందుకు చేశావ్?" శివరాం అతని ప్రశ్నని వినిపించుకోనట్టు ప్రశ్నించాడు.

"నేను చేయలేదు! నీ దబాయింపులకి బెదిరిపోయి ఆ చిత్రరంజన్ గాడు ఏదో చెత్తంతా రాశాడు!" వామనరావు మొండిగా అన్నాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "నువ్వు అలా బుకాయిస్తావని నాకు తెలుసు; చిత్రరంజన్ కీ తెలుసు. అందుకే శ్రీ నుంచీ శుభందాకా నీ 'మందుల నాటకం' అతని చేత రాయించాను. నీకేం సంబంధంలేనప్పుడు, నీ దగ్గరకు రావడం శుద్ధదండగనిపిస్తోంది. బిగ్గెస్టు మెడికల్ స్కాండల్లో నీ కంపెనీ ఇరుక్కోడం, లైసెన్స్ రద్దు కావడం, నువ్వు జైల్లో కూచుని ఆత్మకథ రాసుకోడం వగైరా నీకు నచ్చవనీ, దీన్నంతా ఆపడానికి నువ్వు ప్రయత్నిస్తావనీ వచ్చాను...." అంటూ ఆగి అతను పైకి లేచాడు.

బెల్లంకొట్టిన రాయిలా కూచున్న వామనరావు గాజు బిళ్ళల్లా వున్న తన కళ్ళని శివరాంమీదే నిలిపాడు.

"గుడ్ బై, వామన్రావ్...కుశ్రుత్ జోగీనీ, దక్షిణ్ నీ, హీలర్ నీ ఒకేచోట, ఒకేసారి సమావేశపరచి దీన్నంతా వాళ్ళకే ఇస్తాను!" శివరాం బ్రీఫ్ కేస్ అందుకుని గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు.

రెండే రెండు అడుగులు వేసిన అతన్ని వామనరావు కంఠం ఆపింది.

“ఒక్క క్షణం ...”

శివరాం ఆగాడు. తలతిప్పి భుజంమీదుగా అతన్ని తృణీకారంగా చూశాడు. “నాతో ఒక్క క్షణం చాలా చాలా ఖరీదైంది, వామన్రావ్!”

“కూచో. అర్థమయ్యేలా మాట్లాడుకుందాం....”

శివరాం వెనుదిరిగి కుర్చీలో కూచున్నాడు. ఇంకా మేకపోతు గాంభీర్యంతోనే వ్యవహరిస్తున్న వామనరావుని నిర్లక్ష్యంగా చూశాడు.

“శివరాం...”

“ఎట్ యువర్ సర్వీస్ వామన్రావ్!” శివరాం అడ్డొస్తూ అన్నాడు వెటకారంగా.

వెటకారాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తూ వామనరావు గబగబా అన్నాడు. “శివరాం, నేను చేయించినా, తనే స్వబుద్ధితో చేసినా, చిత్తరంజన్ మంచిపనే చేశాడు....”

“ఐసీ....ఎలాగో?”

“కాలంతీరిపోయి, దాదాపు విషంగా రూపొందిన మందులకి బదులుగా అతను సరికొత్త సరుకు సప్లై చేశాడు. అది మంచి పనే!”

“అంచెలంచెలుగా నువ్వు నిన్ను డిఫెండ్ చేసుకుంటున్నావ్. కానీ లాభంలేదు....”

“ఏమిటి నీ అర్థం?” వామనరావు రోషంగా అడ్డుతగిలాడు.

“నా అర్థం నీకు అనర్థం వామన్రావ్!”

“ఏమిటి నీ బోడి అర్థం?” వామనరావు హుంకరించాడు.

శివరాం అతని కళ్ళల్లోకి తదేకంగా చూశాడు. "కాలంతీరిన, ఖరీదైన, లోకానికి యెంతో అవసరమైన ఇంజెక్షన్స్‌కి కొత్తసప్లై చేయడం తప్పుకాదు. అయితే ఆ మందులు నీ కంపెనీ తయారుచేసినవే అయ్యుండాలి! కానీ నువ్వు మాస్టర్ ప్లాన్‌తో ఇతర్ల వాటికి సప్లై చేస్తున్నావ్...."

"నాన్ సెన్స్!" వామనరావు అడ్డుతగిలాడు. "దాని వల్ల నాకుగానీ, చిత్తరంజన్‌కిగానీ లాభంలేదు. ఎక్స్‌పయిర్డ్ మెడిసిన్స్‌కి కొత్తవి ఇచ్చినా, రెండింటి ధరలో తేడా వుండదు. రెండు రకాల రేటూ ఒకటే! అంటే ఈమాలిన నేరం యెవరికీ లాభాన్నివ్వదు. లాభంలేని నేరం చిత్తరంజన్ యెందుకు చేస్తాడు? నేనెందుకు చేయిస్తాను?"

శివరాం అతని కళ్ళల్లోకి నవ్వుతూ చూశాడు. "చాలా చాలా తెలివైన ప్రశ్న వేశావ్! ఈ ప్రశ్నే నిన్ను కవచంలా కాపాడుతుందనీ ఆశించావ్! మరో కంపెనీ మందులకి కొత్త స్టాకు ఇచ్చే వ్యక్తికి పైసాకూడా గిట్టుబాటు అవదని అందరికీ తెలుసు. అలాంటి పిచ్చిపని కామన్‌హెల్తు వామనరావుగారు చేశారంటే ఆ కంపెనీ వ్యక్తులే నమ్మరు! కానీ వామన్రావ్, గిట్టుబాటుకోసం, ఆర్థికమైన లాభంకోసం నువ్వు ఈ నేరం చేయించడం లేదని నాకు తెలుసు!"

"నాన్ సెన్స్...."

"షటప్!" శివరాం అరుపు అతన్ని కమ్చీదెబ్బలా తాకింది. ఎగతాళిగా నవ్వుతూ అతను వామనరావు మొహంలోకి చూశాడు.

"కాలంతీరిన వాటికి నువ్వు సప్లై చేయిస్తోంది ఫ్రెష్

స్టాక్ కాదు!"

ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడి వామనరావు చిటికెలో సర్దుకున్నాడు. "నీకు పిచ్చిపట్టింది! ఇందాకా గ్రిఫిన్ స్టాక్ అన్నావు. ఇప్పుడు...."

"నోరుమూసుకో!" శివరాం గద్దించాడు. "నీకు అర్థంకావడానికి అలా అన్నాను. కుక్రుత్ జోగీ, కుజోలిన్ ఇంజెక్షన్ని ఉదాహరణగా తీసుకుందాం. ఎక్స్పయిర్డ్ కుజోలిన్ని తీసేసుకుని, అంతకుముందే సంపాదించిన ఎక్స్పయిర్డు కుజోలిన్ స్టాకునే నువ్వు సప్లై చేస్తున్నావ్ అయితే, ముందుగా సేకరించిన వాటిమీద లేబుల్స్ని మార్చేసి, డేట్ ఆఫ్ ఎక్స్పైరీని ముందుకు జరిపేస్తున్నావ్!"

వామనరావు ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూసి, మళ్ళీ తెప్పరిల్లాడు. అతని పెదవులు వంకరగా కదిలాయి.

"ఆ పని యెందుకు చేస్తున్నానంటూ నువ్వు ఎగతాళిగా ప్రశ్నించక్కర్లేదు, వామన్రావ్!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

వామనరావు ఆగ్రహంతో కుర్చీలోంచి లేచాడు. శివరాంని నిప్పులు కక్కుతూ చూశాడు. శివరాం తన చూపుల్తో అతని చూపుల్ని వెనక్కితోస్తూ, నెమ్మదిగా పైకి లేచాడు. టేబుల్ చుట్టూ తిరిగి, వామనరావు ముందు ఆగాడు. అతని యెడమచెయ్యి తటాలున కదిలింది. వామనరావు కాలర్ని పిడికిలితో బిగించి, అతని గుండ్రటి మొహాన్ని తన మొహానికి దగ్గరగా లాగాడు. ఆగ్రహానికి పట్టిన అద్దాల్లా వున్న కళ్ళతో అతని చిన్న చిన్న దొంగ కళ్ళల్లోకి గుచ్చుతూ చూశాడు.

"ప్రసవించిన మరుక్షణం ప్రాణాపాయస్థితిలోకి

జారుకునే తల్లులకీ, అప్పుడే నీలాంటి లుచ్ఛాలు కూడా వున్న ఈ లోకంలోకి అడుగుపెట్టిన పసికందులకీ ప్రాణాంతకమైన కార్యం యెందుకు చేస్తున్నావ్?" అది శివరాం కంఠం కాదు; ఉరుము.

అగుర్దాని ఆగ్రహంగా మార్చుతున్న వామనరావు గింజుకున్నాడు.

"లీవ్ మీ! స్కౌండ్రల్! ఐవిల్ సీ దట్ యూ..."

శివరాం కుడిచెయ్యి మెరుపులా కదిలింది. అట్లకాడలా వామనరావు చెంపని అదరగొట్టింది. అసంకల్పితంగా వామనరావు ఎడంచేత్తో బూరెలా తయారవుతున్న బుగ్గని అదుముకున్నాడు.

శివరాం అతని మొహాన్ని ఇంకా దగ్గరగా లాగాడు. "తల్లి గొంతు కోసే భ్రష్టుడా! డబ్బుకోసం, మరణ యాతనపడి, మరో ప్రాణిని ఈ భూమిమీదకి దించి సొమ్మసిల్లిపోయే అసహాయురాలైన ఆడదాని ప్రాణాన్ని తద్వారా పసికందు తల్లినీ అపహరించే నీ రోగానికి తిరుగులేని మందు ఇస్తాను!"

కత్తికొసల్లా మెరుస్తున్న శివరాం కళ్ళల్లోకి వామనరావు దిక్కుతోచనివాడిలా చూశాడు. అతని పెదవులు అదరడం ప్రారంభించాయి. శివరాం చీడపురుగుని విదిలించినట్టు అతన్ని విదిలించాడు. వెనకున్న కుర్చీలోకి వామనరావు బస్తాలా కూలబడ్డాడు. శివరాం కదిలాడు. కుర్చీలో కూచుని, వామనరావుని తీక్షణంగా, అసహ్యంగా చూశాడు. శిరస్త్రాణం, కవచం, కత్తి, డాలూ- అన్నీ పోగొట్టుకున్న సిపాయిలా వున్నాడు వామనరావు. అతని మేకపోతు గాంభీర్యం, హుందా, గర్వం అన్నీ గాలిలో కలిసిపోయినట్టు శివరాం గ్రహించాడు.

"డైరెక్టుగా పచ్చిబాలెంతలమీదా, పసికందుల మీదా ద్వేషంతో నువ్వు ఈ పాడుపని చేయడంలేదని కూడా, నాకు తెలుసు!" శివరాం అతన్నే చూస్తూ అన్నాడు.

కందిపోయిన చెంపని ఆప్యాయంగా తడువుకుంటూ వామనరావు గొంతులో అర్థంకాని చప్పుళ్ళు చేశాడు.

"మందుల వ్యాపారంలో దిగి కోట్లకొద్దీ పోగుచేసుకోవాలనుకున్నావ్. కామన్ హెల్తు ఫార్మస్యూటికల్స్ స్థాపించావ్. ధనకాంక్ష ఒక్కటే కాకుండా, అసహాయులయిన రోగులకు తోడ్పడాలనే నైతిక ఉద్దేశం కూడా ఫార్మస్యూటికల్స్ స్థాపించే వ్యక్తికి వుండాలన్న సత్యాన్ని విస్మరించావు. అందుకే నీ సరుకంతా నాసిరకంగా తయారైంది. కుశ్రుత్, దక్షిణ్, హీలర్ వగైరా సోదర సంస్థలతో మార్కెట్లో పోటీ పడలేకపోయావు; చిత్తుగా వోడిపోయావు........" శివరామ్ ఆగి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

మాటలు పడిపోయినవాడిలా, ఉబ్బెత్తుగా తయారైన చెంపతో ఫేసియల్ — పెరాలిసిస్ వచ్చినవాడిలా, వెర్రిగా చూస్తున్న వామనరావువేపు తదేకంగా చూశాడు శివరామ్.

"నీ మందులతో వాళ్ళ మందులని వోడించే శక్తిలేని నువ్వు, వాళ్ళ మందులతోనే కుశ్రుత్‌నీ, దక్షిణ్‌నీ, హీలర్‌నీ చిత్తుగా వోడించాలనుకున్నావ్. నక్క తెలివితో భయంకరమైన ప్లాన్ వేశావ్. ఎక్స్‌పయర్డ్ మందుల స్థానంలో, తెలివిగా ఎక్స్‌పయర్డ్ మందుల్నే సప్లై చేస్తే వాటి ఉపయోగం మూలంగా అమాయకులు చస్తారు. నీ విరోధి సంస్థల మందులకి అచిరకాలంలో చాలా చెడ్డ

పేరొస్తుంది. ఆ సమయానికి నీ మందుల్ని నూతనోత్సాహంతో మార్కెట్లోకి వదిలి, ఆకాశంలోకి దూసుకెళ్ళా లనుకున్నావ్!"

"నో" వామనరావు మూలిగాడు.

"నోరు తెరిస్తే ముందున్న పళ్ళన్నీ గొంతులోకి ఒక్క పిడికిలిదెబ్బతో దించేస్తాను!" శివరాం హుంకరించాడు. బ్రీఫ్‌కేస్ తెరిచి, మరో కాగితాన్ని అతని ముందుకు విసిరాడు. వామనరావు అర్థంకానట్టు చూశాడు.

"నీ శిష్యుడు నీ ప్లాను గురించి పూర్తిగా తెలీక పోయినా—ఊహించి, రాశాడు చూసుకో!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

కాగితాన్ని వణికే చేత్తో సరిచేసి, ఒకసారి చూసి, వామనరావు వెర్రిగా శివరాంవేపు చూశాడు. ఆశ్చర్యం, ఆందోళన, బ్రహ్మాండమైన ఓటమీ కలిసి అతని మొహం మీద ప్రళయతాండవం చేస్తున్నాయి.

"వామన్‌రావ్, అత్యాశతో భూమినీ, ఆకాశాన్నీ—మొత్తాన్నీ వామనుడిలా ఆక్రమించేయాలనుకున్నావు. బలిని పాతాళానికి తొక్కినట్టు నీ శత్రు సంస్థల్ని తొక్కేయాలనుకున్నావు. కానీ బలి బదులుగా నువ్వే అథఃపాతాళానికి పోతున్నావ్!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

"ఇదంతా రిపోర్టు చేస్తావా?" ఇరవై నాలుగ్గంటలూ ఆపకుండా కచేరీ చేసిన గాయకుడి కంఠంలా బొంగురుగా తయారయిన కంఠంతో చివరికి ప్రశ్నించాడు వామనరావు.

"అది నీ ప్రవర్తనమీద ఆధారపడి వుంటుంది!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు. అతని చూపులు మెల్లగా

వామనరావు తలపైకి లేచాయి. గోడకి అతుక్కున్న గడియారాన్ని చూసి, శివరాం తన రిస్టువాచీ చూసుకున్నాడు. వామనరావు మొహం మీదకి మళ్ళించాడు.

"నీ శిష్యుడు సేకరించిన ఇంజెక్షను వయల్స్, సుబ్రతనికి తెలివిగా సప్లయ్ చేసిన, అతను లాడ్జిగదిలో స్టాక్ చేసిన, నేను సిబిఐ ఆఫీసరు హోదాలో సీజ్ చేసి అక్కడే సీల్ చేసిన కొత్త లేబుల్స్‌తో వున్న పాత స్టాకూ, నీ ముందు పడున్న చిత్తరంజన్ స్టేట్‌మెంటు కాపీలూ కాన్సెప్ట్‌లో అసలు అధికారులకు అప్పగించబడతాయి" శివరాం తాపీగా చెప్తూ ఆగాడు.

వామనరావు విలవిల్లాడుతూ కంగారుగా చూశాడు. "నో!"

"నో యువర్ ప్రెజెంట్ పొజిషన్, వామన్రావ్!" శివరాం వ్యంగ్యంగా అన్నాడు. "నా వాచీ ప్రకారం ఒంటిగంటా ఇరవైనిమిషాలైంది. నీలాగే అత్రంగా పని చేసే నీ గోడగడియారం ఒంటిగంటా ముప్ఫైనిమిషాలంటోంది. కథంతా అధికారుల చేతికి అప్పగించటానికి రెండుగంటలా రెండునిమిషాలకి శుభముహూర్తం ఫిక్స్ చేశాను...."

"నో!" వామనరావు బొంగురుగా అరిచాడు.

"నా వాచీ ప్రకారం ముహూర్తానికి ఇంకా నలభై రెండు నిమిషాల వ్యవధి వుంది. నీ గడియారం ప్రకారం ముప్ఫైరెండు నిమిషాల వ్యవధిమాత్రమేవుంది. ఎప్పుడూ నా వాచీనే ఫాలో అయ్యే నేను ఈసారికి నీ గడియారాన్ని ఫాలో అవాలనుకుంటున్నాను...." శివరాం నవ్వుతూ ఆగాడు.

అదురుతున్న పెదవులూ, దవడలూ వామనరావుకి ఈ

సారి "నో" అనడంలో పూర్తిగా సహకరించలేదు. ఊపిరాడనివాడిలా గుడ్లు వెళ్ళగించుకుంటూ చూశాడతను.

"అంటే, మరో ముప్ఫైరెండు నిమిషాల్లో మనం ఎవిడెన్స్ అధికారుల హస్తాల్లోకి వాలకుండా ఆపాలి. ఆపాలంటే నువ్వు నన్ను ఆపాలి. నన్ను ఆపాలంటే నీకు కొంచెం ఖర్చవుతుంది, వామన్రావ్!" నవ్వుతూ శివరాం సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"ఎంత?" వామనరావు నత్తిగా అడిగాడు. అంత త్వరగా తన మెసేజ్ని అందుకుని జీర్ణం చేసుకున్న అతన్ని శివరాం చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"వామన్ హెల్తు ఫార్మస్యూటికల్స్ అకౌంట్లో స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియాలో ఇవాళిటికి ముప్ఫై తొమ్మిదిలక్షలా నలభైరెండువేలా, మూడువందలా పంధొమ్మిది పైసలు నిల్వవుంది...." శివరాం తన అర చేతిని చూసుకుంటూ అన్నాడు.

"నీకెలా తెలుసు....?" ఆశ్చర్యంతో అడిగిన వామన రావు కంఠంలో ఏదో బెదురు తప్ప అరిచింది.

శివరాం తలెత్తి అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. "ఎలా తెలుసో అడగొద్దు; ఏమేం తెలుసో అడుగు వామనరావ్!"

అప్పుడప్పుడే నీళ్ళలోంచి కొస ఊపిరితో పైకి లాగబడిన వ్యక్తిలా చూశాడు, వామనరావు.

"వేరే బ్యాంకుల్లో యెంతుందో నా కనవసరం. లాకర్స్లో యేముందో నాకు అనవసరం. బ్లాక్ మనీ యెంత నీకింద దాక్కుందో నాకు పూర్తిగా అక్కర్లేదు. నలభైరెండువేలా పైచిలుకు చిల్లరని నువ్వే వుంచుకో.

మొత్తంగా ముప్పైతొమ్మిది లక్షలూ నా ఫీజు కింద యిచ్చెయ్!" శివరాం సీరియస్‌గా అన్నాడు.

వామనరావు ఉలిక్కిపడ్డాడు. గతుకుల రోడ్డుమీద వేగంగా వెళ్తున్న జీప్‌లో కూచున్న వ్యక్తిలా అతను వశం తప్పి వణకసాగేడు. రెప్పపాటులేని అతని కళ్ళు శివరాంమీదే తాపడం అయిపోయాయి. ఒక్కసారిగా కోటిరూపాయల లాటరీ వచ్చిందన్న వార్త వినగానే మతిభ్రమించే సామాన్యుడిలా తన డోన్ మూలంగా వామనరావుకు మతిభ్రమణ సంక్రమించిందా? శివరాం నవ్వుకుంటూ ఆలోచిస్తూ అతన్నే చూశాడు.

"బొజ్జనిండా ఉండ్రాళ్ళూ, కుడుములూ మెక్కి మత్తెక్కిన వినాయకుడిలా నువ్వు కూచుంటే, పంచరత్నమాల అప్పగిస్తున్న భక్తుడిలా నీ ముందు వాగుతూ కూచోలేను! వామనరావ్, వెళ్ళొస్తా...." శివరాం కటాలున లేచాడు.

"ఆ....గు...." అప్పుడే మాటలు నేర్చుకుంటున్న వాడిలా అన్నాడు వామనరావు. శివరాం ఆగాడు. కుర్చీలో కూచున్నాడు. చిరునవ్వుతో వామనరావుని చూశాడు.

"ఆగాను!"

"శివరాం....ఉప్పెనలా వచ్చి ఉన్నదంతా ఊడ్చుకెళ్ళిపోతే, నా గతేమిటి?" వామనరావు కంఠంలో ఏడుపు తొంగిచూస్తోంది.

"వామన్రావ్, తరువాత తీరిగ్గా అద్దం ముందు నిలబడు. అచ్చొచ్చినట్టు నీలాగే అవుపించే నీ ప్రతిబింబాన్ని అడుగు!" శివరామ్ నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు.

"అయిదు....అయిదు లక్షలిచ్చేస్తాను. ఈ కాగితాల

నకళ్ళూ, కాంపిల్సూ అసలు కాగితాలూ అన్నీ ఇచ్చేయ్. నన్ను-నన్నూ, చిత్తరంజన్ని మరిచిపో...."

శివరామ్ నవ్వు అతనికి అడ్డు తగిలింది. "నేను వసూలు చేస్తోంది బ్లాక్ మెయిల్ మొత్తంకాదు. నాకు తెలిసిన, నీకు సంబంధించిన ఒక భయంకర రహస్యాన్ని లోకం చెవులనుండీ, కళ్ళనుండీ రక్షించడానికీ—నిజం చెప్పాలంటే నీ కథ పబ్లిష్ అవకుండా నన్ను కంట్రోల్ చేయడానికీ. చిత్తరంజన్ని కంట్రోల్ చేయడానికి నువ్వు చెల్లించే ఫీజు మాత్రమే!"

"ఇది....ఇది....అమానుషం!" వామనరావు బొంగురుగా అన్నాడు.

"ఈ అమానుషాన్ని ఆపు. వామనరావ్! ఇందాకటి ముప్పై రెండు నిమిషాల్లో చాలావాటిని నీ గోడగడియారం కొరుక్కు తినేసింది!"

వామనరావు ఆదుర్దాగా చేతిగడియారం చూసుకున్నాడు. "చిత్తరంజన్....ఎక్కడున్నాడు?"

"నా జేబులో వున్నాడు. తో పరిచయం అయ్యాక నీ చిత్తరంజన్ అనబడే ఏకు మేకుగా తయారయింది. అఘమేఘాలమీద వచ్చి నీ నెత్తిమీద వాలి పకడ్బందీగా నిన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేయాలని తహతహలాడిపోతున్నాడు. తనని ఉపయోగించుకున్న పాడుపని గురించీ, నిన్ను గురించీ 'ఇప్పుడే' తెలిసిన అమాయకుడిలా నటిస్తూ దేశంలోని అన్ని పత్రికలకీ వ్యాసాలూ అవీ రాసేసి హీరో అవాలని తన్నుకు ఛస్తున్నాడు. నేను సూచించిన రేటుతో నన్ను నువ్వు వెంటనే కొనుగోలు చేయకపోతే, అతను నిన్ను వేలంవేసి అమ్మేస్తాడు!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"శివరామ్....ప్లీస్...." వామనరావు గాద్గదికంగా ప్రారంభించాడు.

"'ఇస్తాను' అన్న మూడక్షరాలు తప్పించి వేరే అక్షరం ఏది నీ నోటమ్మట వెలువడినా నేను లేస్తాను; తిరిగిచూడకుండా వెళ్ళిపోతాను. శుశ్రుత్ జోగీ ఆసామినీ, దక్షిణ్ ప్రొప్రయిటర్నీ, హీలర్ వ్యక్తినీ, ఆ తరువాత సిబిఐ డైరెక్టర్నీ డైరెక్టుగా కలుసుకుంటాను. నా చేతిలోవున్న చిత్తరంజన్ కళ్ళేన్ని వదిలేస్తాను. ఇప్పుడు మాట్లాడు!" శివరామ్ కంఠంలో ధ్వనించిన నిర్ణయం, ఛాలెంజ్ వామనరావును మరో మనిషిగా మార్చేశాయి.

"ఇ....స్తా....ను" వామనరావు మంత్రముగ్ధుళ్లా గొణిగాడు.

"శభాష్!" శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "రిసీవర్ అందుకో. స్టేట్ బాంక్కి ఫోన్ చేయి. ఇరవై నిమిషాల్లో ముప్పైతొమ్మిది రెడీగా వుంచమను. అంత రెడీగా లేదంటే ఇరుగుపొరుగు బ్యాంకుల్లోంచీ అరువు తీసుకొమ్మను. తరువాత కారెక్కు. కార్లో నన్నూ కూచోబెట్టుకో. ఖాళీగా బ్యాంకులో కెళ్ళి నువ్వు బరువుగా తిరిగొచ్చేదాకా నేను నీ కార్లోనే వుంటాను. నిర్ణయించిన టైమ్ యేమాత్రం దాటిపోయినా నువ్వు యివతలికి రాకముందే కారుదిగి నా దారిన వెళ్ళిపోతాను. గడువు దాటితే నేను యేర్పాటు చేసిన వ్యక్తి అధికారుల్ని కల్సుకోకుండా ఆపడం పరబ్రహ్మతరం కాదు!"

వామనరావు ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూ చూశాడు. వణుకుతున్న అతని చెయ్యి టెలిఫోనువైపు నడ్డివిరిగిన పాములా కదిలింది. శివరామ్వైపు దీనంగా చూశా

దశను.

"అదికాదు....చిత్తరంజన్....తరువాత...."

"వామన్రావ్, నాతో మాట్లాడకు. టెలిఫోన్లో బ్యాంక్ మేనేజర్‌తో మాట్లాడు!" శివరాం నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు.

వామనరావు చెయ్యి రిసీవర్‌ని పట్టుకుని గడగడ వణకసాగింది. శివరాం అతన్ని చిరునవ్వుతో చూస్తూ సిగరెట్ వెలిగించాడు. "ఊ! కానీ! ఇప్పుడు అసలు మాత్రమే అడిగాను. అదయ్యాక, కొసరూ వడ్డిస్తాను! కొసరు యేమిటో కారులో విశదంగా వినిపిస్తాను!"

వామనరావు నీరసంగా తలని కుర్చీ వెనుక భాగానికి ఆన్చుకున్నాడు. కుడిచేత్తో రెండు కణతల్నీ నొక్కుకున్నాడు. వణుకుతున్న అతని ఎడమచెయ్యి రిసీవర్‌ని అతని చెవికి నొక్కిపట్టింది....

8

చెవులు రిక్కించి అంతా విన్న లత అబ్బురంగా చూసింది. కథ వింటూ, అప్రయత్నంగా సోఫా అంచుకు తను జరిగినట్టు గుర్తించి, మెల్లిగా వెనక్కి వాలింది. ఆమెలో మోసులెత్తుతున్న యెన్నో ప్రశ్నలు ఆమె విశాల నేత్రాల్లో స్పష్టంగా ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి. శివరాం ఆమె మొహంలోకి చిరునవ్వుతో చూస్తూ సిగరెట్ ముట్టించాడు.

"డార్లింగ్...."

"అడుగు! నువ్వడగబోయే నాకు తెలిసిన ప్రశ్నలకి, తెలిసిన జవాబులు రెడీగా వున్నాయ్!" సగర్వంగా అన్నాడు.

లత ఎర్రటి పెదవులు మెల్లిగా కదిలాయి. పగిలిన దానిమ్మపండులోంచీ గింజల్లా ఆమె పళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి.

“అసలు చిత్తరంజన్ నాటకాన్ని యెలా పసి కట్టావ్?”

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. “హనీ, ఎప్పుడూ ఒకటి గుర్తుంచుకో. కళ్ళు తెరుచుకుని వుంటే ఈ లోకంలో అన్నీ కనిపిస్తాయి. చెవులు రిక్కించి వింటే అన్నీ వినిపిస్తాయ్! చిత్తరంజన్ని హోటల్లో చూశాను.

ఏదో కొంటానికి మెయిన్ రోడ్ లో వున్న మెడికల్ స్టోర్స్కి వెళ్ళాను. అప్పటికే అక్కడికి చేరుకున్న చిత్తరంజన్ తను పనిచేసే కంపెనీ పేరు చెప్తున్నాడు. ఆ ముందురోజు రిసెప్షనిస్టుకి అతను చెప్పిన కంపెనీ పేరూ, షాపువాడికి చెప్పిన కంపెనీ పేరూ ఒక్కటికాదు! అకారణంగా మనిషి అబద్ధాలాడడు. ఒక ఫార్మస్యూటికల్స మందులమ్మే వ్యక్తి, మరో కంపెనీ మనిషినంటూ చెప్పుకోడం నాలో అనుమానం రేకెత్తించింది. ఆ రోజంతా అతన్ని పరీక్షించాను. చిత్తరంజన్ యేదో నాటకం ఆడుతున్నాడు! మర్నాడు యేమీ ఎరగనివాడిలా అతన్ని ఫాలో అయ్యాను. ఇంటిమేట్ అయింట్మెంట్ కావాలంటూ అతని నాటకానికి మెరుగులు దిద్దాను!”

“డార్లింగ్ యూ ఆర్ జీనియస్!” లత ఉద్రేకంతో అంది. “బాగానే వుంది. చిత్తరంజన్ సులువుగా అంతా కక్కేశాడా?”

“హనీ, నీళ్ళలో మునిగిపోయి పొట్టనిండా నీళ్ళు మింగేసి ఊతరాని వ్యక్తిని పైకిలాగి పడుకోబెట్టి పొట్ట మీద నొక్కి నీళ్ళన్నీ కక్కించినట్టు అతని చేత అంతా

శిక్షించాను!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "అతను కత్తి డాలూ పారేసి సరెండరయిపోడానికి వీలుగా సిబిఐ ఆఫీసర్‌గా అతనికి నన్ను పరిచయం చేసుకున్నాను."

"ఆల్ రైట్....కామన్ హెల్తు ప్రొప్రయిటర్ని ఎలా లొంగదీశావ్?" లత అడిగింది.

అలసట నటిస్తూ శివరాం నిట్టూర్చాడు. "కామన్ హెల్తు కామందు నువ్వే అనుకో. నీకు మార్కెట్లో పోటీగా తయారైన మరో మూడు కంపెనీల తయారీలకి భయంకరమైన అపఖ్యాతి తెచ్చే ఉద్దేశంతో నువ్వు ఆ కంపెనీలకి చెందిన కాలంతీరిన మందులకి, కాలంతీరిన ఆ కంపెనీల మందుల్నే సరికొత్త లేబుల్స్‌తో మార్కెట్లో అందజేస్తున్నావ్. అది నేను కనిపెట్టాను. ఆధారాలతో నిన్ను అరికాలికింద తొక్కిపెట్టాను. 'అడిగినంతా ఇస్తావా? నీ శత్రుసంస్థలకీ ప్రభుత్వానికీ, పేపర్లకీ చెప్పమంటావా?' అంటే నువ్వేం చేస్తావ్?"

కళ్ళు గిన్నెల్లా చేసుకుని లత ఆశ్చర్యంగా చూసింది. "అడిగిందంతా ఇస్తాను...."

"అచ్ఛా! వామనరావుకూడా, పాపం అడిగినంతా ఇచ్చుకున్నాడు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"డార్లింగ్...."

"చకచకా అడిగేయ్!"

"చిత్తరంజన్....అతన్నెలా కంట్రోల్ చేస్తావ్? వాటా ఇస్తావా?" లత అమాయకంగా అడిగింది.

"హనీ, నీ ప్రశ్నతో శివరాంని అవమానించావ్!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు. "చిత్తరంజన్ ఎవ్వరికీ చిక్కడు. తిరుపతి, శబరిమలై వగైరా క్షేత్రాల యాత్రలో బిజీగా వున్నాడు...."

"వాట్! ఎందుకూ?" లత నమ్మలేనట్టుగా అరిచింది.

"చేసిన పాపాన్ని పాపనాశంలో, పంపానదిలో కడిగేసుకోడానికి!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

లత అతన్ని చిలిపిగా చూసింది. చిటికెలో ఆమె కళ్ళలోని చిలిపితనం మాయమై, ఫ్యూరియాసిటీ ప్రత్యక్షమైంది.

"డార్లింగ్....ఫీజు గుంజుకుంటున్నావు. కామన్ హెల్తువాడికి, మళ్ళీ మందుల మార్పిడి చేయడానికి పర్మిషను ఇచ్చావు....వాడు మళ్ళీ మనుషులకి ప్రాణాంతకంగా మందు సరఫరా...."

శివరామ్ చెయ్యెత్తి ఆమెని వారించాడు. మంచం మీంచి తటాలున లేచి, ఆమె యెదురుగా ఠీవిగా నించున్నాడు. మెరుస్తున్న రత్నాల్లాంటి కళ్ళని లత కళ్ళల్లోకే గుచ్చిపెట్టాడు.

"హనీ, నాకు చాలా నచ్చే ప్రశ్న అడిగావు. నువ్వు మెచ్చే సమాధానం చెప్తాను...." శివరామ్ ఆగి సిగరెట్ ముట్టించాడు.

"కామన్ హెల్తు కామందుకి కొసరు వడ్డించానని యిందాకే నీకు చెప్పాను. ఆ కొసరేమిటో అడగటం నువ్వు మరిచిపోయావు!" పొగ వూదుతూ నవ్వాడు శివరాం.

లత కళ్ళు మెరిశాయి. "ఏమిటా కొసరు?"

"కామన్ హెల్తు వామనరావుని తగులుకున్న ధనకాంక్ష అన్న జాడ్యానికి తిరుగులేని మందు!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

"కమాన్ డార్లింగ్! చెప్పు!" లత తొందరపెట్టింది.

"మందుల వ్యాపారం నుంచీ అతనికి కంపల్సరీ రిటైర్మెంట్ ఇచ్చేశాను...."

"వాట్ !?"

"పర్మనెంట్ గా ఫార్మస్యూటికల్స్ కట్టేయమన్నాను. మూడో రోజుకల్లా అన్ని దినపత్రికల్లో తన వ్యాపారాన్ని అనివార్యకారణాలవల్ల మూసేస్తున్నట్టు అర పేజీ అడ్వర్టైజ్ మెంట్ ఇమ్మన్నాను. మానవ జాతికి మందులతో ద్రోహం తలపెట్టిన అతనిమీద శివరాం 'నాలుగో' కన్ను వుంటుందంటున్నాను...."

"నిజంగా?" లత ఆవేశం అతన్ని అడ్డుకుంది.

"మనం అబద్ధాన్నైనా అసలు నిజంలా చెప్తాంగా!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "పేపర్లో ప్రకటించేలోగా అతని దగ్గరున్న స్టాకంతనీ కలిపి పిండికొట్టి, లిక్విడ్ మెడిసిన్స్ లో కలిపి పానకం తయారుచేసి డ్రెయినేజీ పైపులగుండా సముద్రంలోకి సరఫరా చేసెయ్యమన్నాను. చిత్తరంజన్ లాడ్జిగదిలోని స్టాకుని నేనే నాశనం చేశాను!"

"డార్లింగ్ యూ ఆర్ వండర్ ఫుల్!" లత ఉద్రేకంతో అని, ఆగి అనుమానంగా చూసింది. "ఇంతకీ అతను ఇదంతా చేస్తాడంటావా?"

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "హనీ, కాసేపు అంతా మరిచిపో. రేపొద్దుటే దొరికిన ప్రతి దినపత్రికనూ చూడు. 'కామెన్ హెల్తు మాత' వార్తనీ కళ్ళకి విందు చేస్తుంది!"

లత కటాలునలేచి ఉద్రేకంతో శివరాంని చుట్టేసింది. ఆమె తలని వెనక్కి వంచి శివరాం ఆమె కళ్ళల్లోకి నవ్వుతూ చూశాడు. "హనీ, అన్నీ అడిగావ్; అసలు

సంగతి మరిచిపోవు!"

లత కళ్ళు విశాలంగా అయ్యాయి. "ఏమిటి?"

"ఈ కథ సారాంశాన్ని నీలాగే వినాల్సిన మరొక వ్యక్తి ఉన్నాడు. అతన్ని గురించి అడగడం మరిచి పోయావ్!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

లత కనుబొమలు మెలికలు తిరిగి కొత్తరకం ప్రశ్నార్థకాన్ని తయారుచేశాయి. శివరాం చిరునవ్వుతో చూస్తూ వుండిపోయాడు. లత కనుబొమలు మళ్ళీ కదిలాయి.

"ఎవరు.... ఓహ్! డిటెక్టివ్ టెంపో! అవునా?" లత కంఠంలో కంగారు సన్నగా చప్పుడు చేసింది.

"నూటికి నూరు మార్కులు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. తనను చుట్టిన లత చేతుల్ని విడిపించబోయాడు. లత చేతులు బిగుసుకున్నాయి.

"డార్లింగ్ ....వద్దు .. టెంపోని ప్రతీసారీ...."

"హనీ, టెంపో పేరువిని కంగారుపడుతూ ఇవాళ రెండోసారి నువ్వు శివరాంని అవమానించావ్?" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

"డార్లింగ్ ...."

శివరాం ఆమెని దూరంగా జరిపాడు. మంచంమీద బొమ్మలాగా ఆమెని కూచోబెట్టాడు. జేబులోంచీ తీసిన సిగరెట్ని పెదాలమధ్య ఇరికించాడు. లతవేపే చూస్తూ అగ్గిపుల్ల గీశాడు. సిగరెట్ని వెలిగిస్తున్న అగ్గిపుల్ల కాంతిలో వజ్రాల్లా తళుక్కుమంటున్న అతని కళ్ళని లత కంగారుగా చూస్తోంది.

సిగరెట్ని ఇవతలికి లాగి పొగ ఊదుతూ శివరాం లత కళ్ళలోకి తదేకంగా చూశాడు.

"హనీ, నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. డిటెక్టివ్

టెంపోని—అతని అతి తెలివితేటల్ని—ద్వేషిస్తున్నాను. ప్రేమకూ, ద్వేషానికీ పరాకాష్ట ఆధారాలుగా వున్న మీ ఇద్దర్నీ నేను మరిచిపోలేను. నా ప్రతీ అడ్వెంచర్నీ ప్రేమతో నీకు వివరిస్తూ, నీ సందేహాలకు సమాధానలిస్తాను. డిటెక్టివ్ టెంపోకి నా సవాలు రువ్వుతాను!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

"డార్లింగ్!"

"మీ ఇద్దరికీ చెప్పకుండా, చెప్పి తృప్తి చెందకుండా నన్ను యెవ్వరూ ఆపలేరు!" శివరాం కంఠం తేనెగంటలా ధ్వనించింది. అతను గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి, టీపాయ్ మీదున్న టెలిఫోన్ రిసీవర్ని అందుకున్నాడు, మెల్లిగా తనకా్కవాల్సిన నంబర్ని డయల్ చేశాడు.

పైకి లేచిన లత చేతులు వెనకనుంచీ అతని భుజాల మీద అల్లుకున్నాయి. ఆమె చెంప మెత్తగా అతని వీపుని నొక్కింది. శివరాం మొహంమీద చిరునవ్వు మెరిసింది.

['శివరామ్ అడ్వెంచర్స్' సీరిస్‌లో ఇది నాలుగవ నవలిక]

—: అయిపోయింది: —